

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

*τα άνθη φαίνονται
εν τη γή· ο καιρός
του άσματος
έφθασε*

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

191

Το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ δεν πωλείται

**Απευθύνεται μόνο σε όσους εκτιμούν την προσφορά του.
Είναι απαραίτητο να επικοινωνείτε μαζί μας χρησιμοποιώντας
το παρόν έντυπο ή το τηλέφωνό μας τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.**

☐ **Α ν α ν ε ώ σ τ ε** την εγγραφή μου με τα στοιχεία της ετικέτας (όπισθεν).

☐ **Δ ι ο ρ θ ώ σ τ ε** τα στοιχεία μου όπως παρακάτω:

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Γ ρ ά ψ τ ε** στον πίνακα παραληπτών τον παρακάτω φίλο μου:
(Χρησιμοποιείτε και άλλο χαρτί για περισσότερα ονόματα)

ΕΠΩΝΥΜΟ:		ΟΝΟΜΑ:
ΟΔΟΣ:	ΑΡ.:	ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ()
ΠΟΛΗ:	ΤΑΧ.ΚΩΔ.:	FAX : ()
ΧΩΡΑ:	E-MAIL:	

☐ **Θέλω τα Παραρτήματα**
Παρακαλούμε σημειώστε (X)
(Στέλνονται μόνο όταν κυκλοφορούν)

"ΝΕΑ & ΠΑΛΑΙΑ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

"ΕΥΤΥΧΟΣ"

☐ ΝΑΙ☐ ΟΧΙ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

___/___/200__

Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Η
(Είναι απαραίτητη)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ για κάλυψη των εξόδων έκδοσης του περιοδικού «ΤΥΧΙΚΟΣ» μπορούν να γίνουν με τους εξής τρόπους:

ΕΣΩΚΛΕΙΩ: _____

ΣΤΕΛΝΩ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ: _____

ΚΑΤΕΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ **ALPHA BANK**: _____

Αριθμός λογαριασμού # 137-00-2310000636

IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636

SWIFT: CRBAGRAAXX

(Για περιορισμό των εξόδων, οι αποδείξεις αποστέλλονται μόνο εφόσον σημειώσετε « X » στο λευκό πλαίσιο).
Παρακαλώ στείλτε μου ταχυδρομικά τη σχετική απόδειξη. ☐

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ: Το γραφείο του "Τ" διατηρεί αρχείο προσωπικών στοιχείων (διευθύνσεις, τηλ/να κ.λπ.) για την παρακολούθηση διεκπεραίωσης του περιοδικού και στατιστικούς λόγους. Τα στοιχεία αυτά δεν διατίθενται σε κανέναν άλλο. Αν για οποιοδήποτε λόγο επιθυμείτε τη διαγραφή σας, παρακαλούμε να μας το γνωρίσετε με συστημένη επιστολή σας. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΚΟΨΤΕ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΞΕΚΟΛΛΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΤΙΚΕΤΑ

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Ένα ευαγγέλιο ...μισό!	4	❶ ΜΙΑ 2η ΜΑΤΙΑ	21
❶ Πίστη, Έργα, Σωτηρία... ..	7	♦ ΤΟ «ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ» ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ	
❶ Κίνδυνος πλάνης και απώλειας ...	8	♦ "ΕΘΝΙΚΕΣ" ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ	
❶ Ο καλός Σαμαρείτης		♦ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ	
και η αιώνια ζωή	10	♦ Ο ΨΑΛΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ	
❶ Η ποιότητα της πίστης φαίνεται		♦ ΟΙ "ΘΕΟΦΡΟΝΕΣ"...	
από τα έργα	15	❶ Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ	24
❶ Τα ψ..... τα λόγια τα μεγάλα	18	♦ ΠΡΕΠΕΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ;	
❶ Θαύματα (:).	26	❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]»	28
❶ Τράπεζα Χρόνου	32	♦ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ	
		♦ Η ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ	
		♦ ΕΙΝΑΙ Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ Ή ΟΧΙ;	
		❶ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ	
		ΕΤΟΥΣ 2005	30
		❶ « ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ »	31
		♦ Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ	

...αγαπώ...
...στη ζωή...
...αγαπώ...
...στη ζωή...

ΕΤΟΣ 21 - ΤΕΥΧΟΣ 191 / ΜΑΡΤΙΟΣ- ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2006

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/ς/21, Κολ. 4/ς/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικλύπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Αποφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης, Αργυρουπόλεως 12, Ν. Ιωνία, 210-27.73.785. • Υπεύθ. Τυπογραφείου: «Α. Σώρης», Κυψέλη, ΑΙΓΙΝΑ • Επικοινωνία : Τ.Θ. 53100, 14210 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. + FAX: 210-27.73.785 • «TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • P.O. Box 53100, GR-14210 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν.Γραμ.Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

Είναι ευαγγέλιο ...μισό!

Στο περιοδικό «Πνευματικές Κορυφές» (Τεύχος 31, σελ. 6-9), διαβάσαμε ενδιαφέρον άρθρο του Ηλία Ηλιάδη με τίτλο «Ευαγγελισμός και Μαρτυρία», από το οποίο αναδημοσιεύουμε ένα μεγάλο μέρος. Καλούμε τους αναγνώστες να το μελετήσουν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον επειδή λέει αλήθειες που σπάνια ακούγονται και λιγότερο εφαρμόζονται.

<<(…) Εδώ λοιπόν εγείρεται ένα θέμα που είναι αρκετά σημαντικό ώστε να πρέπει να του αφιερώσουμε κάποιες σκέψεις. Και το θέμα αυτό είναι το εξής: πώς ευαγγελίζουμε.

Και λέγοντας “πώς” δεν αναφέρομαι στη μέθοδο, αλλά στο περιεχόμενο του ευαγγελισμού. Πιστεύω μάλιστα ότι πολλές φορές το περιεχόμενο (και άρα η ποιότητά του) είναι αυτό που καθορίζει και τη “μέθοδο” – τον τρόπο παρουσίασης. Με αυτό θέλω να πω το αυτονόητο: ότι δεν χρησιμοποιείς τον ίδιο τρόπο για να παρουσιάσεις πολλά και διαφορετικά προϊόντα διότι αυτό που ταιριάζει στο ένα δε θα ταιριάζει στο άλλο.

Παρόμοια το ευαγγέλιο δεν πρέπει να παρουσιάζεται με τρόπους που ταιριάζουν σε εμπορικά προϊόντα διότι αυτό μειώνει τη σπουδαιότητα, την αξία και το μεγαλείο του μηνύματός του. Με λίγα λόγια το “φτηναίνει”. Το κάνει ρηχό και επιφανειακό, χωρίς βάθος και ουσία.

Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές, μέσα στον ενθουσιασμό και το ζήλο μας να μοιραστούμε τα καλά νέα του Χριστού με τους άλλους και στην επιθυμία μας να τους πείσουμε να ακολουθήσουν το Χριστό, τους παρουσιάζουμε το μήνυμα της σωτηρίας σαν κάποιο εμπορικό προϊόν. Τι θέλω να πω;

Ότι υπερτονίζουμε τα θετικά του ευαγγελίου, αποφεύγοντας επιμελώς τα “αρνητικά”, όπως θα έκανε κάθε καλός πωλητής για ένα προϊόν που παρουσιάζει. Είναι κάπως σαν τις πιστωτικές κάρτες και τα δάνεια. Όλα τα θετικά είναι ολόκληρα κατεβατά με μεγάλα γράμματα και ωραία λόγια, ενώ οι υποχρεώσεις και οι όροι είναι με ψιλά γραμματάκια που θέλουν μεγεθυντικό φακό για να τα διαβάσεις.

Όμως –και δικαίως θα αναρωτηθεί κάποιος– υπάρχουν “αρνητικά” στο ευαγγέλιο;

Σίγουρα δεν υπάρχουν αρνητικά. Υπάρχουν υποχρεώσεις όμως και όροι.

Είναι κάπως σαν τις πιστωτικές κάρτες (ας μου συγχωρηθεί η σύγκριση). Όλα είναι καλά από τη στιγμή που τηρείς τις υποχρεώσεις σου. Αν όμως πάψεις να τις τηρείς, τότε θα βρεθείς “στους πέντε δρόμους” και δε θα φταίει η όποια τράπεζα.

Κάπως έτσι γίνεται και με τους ανθρώπους που ακούνε μόνο το ένα σκέλος του μηνύματος του ευαγγελίου – τις υποσχέσεις – αλλά στην επιθυμία μας να τους δούμε να έρχονται στην εκκλησία, αποφεύγουμε να τους καταστήσουμε – κάποια στιγμή – ενήμερους και για το άλλο σκέλος: τις υποχρεώσεις τους απέναντι στον Κύριο. Με απλά λόγια τους λέμε για τη ΔΩΡΕΑΝ ΣΩΤΗΡΙΑ αλλά αποφεύγουμε να τους μιλήσουμε για το ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΙΟΤΗΤΑΣ.

Τους μιλάμε για το Σωτήρα Χριστό αλλά δεν τους παρουσιάζουμε τον Χριστό τον Κύριο!

Και ένα τέτοιο ευαγγέλιο είναι μισό. Ένα ευαγγέλιο που μιλάει για τα οφέλη του Χριστού μόνο θα κάνει πολλούς – ίσως – να πιστέψουν και να έλθουν, όμως στην πρώτη καταιγίδα, για να μην πω στο πρώτο αεράκι που θα φυσήξει, θα πάνε τρέμοντας στον πρώτο σύμβουλο που θα βρουν, για να τους εξηγήσει τι δεν πάει καλά με τη θεολογία του ευδαιμονισμού που έχουν διδαχθεί.

Είναι θλιβερό αλλά αληθινό. Με το να προσφέρουμε στον κόσμο ένα **εύκολο και φαρδύ δρόμο** γεμάτο θαύματα που θεραπεύουν κάθε πρόβλημα, απλά και μόνο για να μη ζοριστούν λιγάκι, στην αλήθεια τους παραπλανούμε. Κι όταν θα βρεθούν μπροστά στο στενό, κακοτράχαλο κι ανηφορικό δρόμο του προσωπικού Γολγοθά με ένα σταυρό στον ώμο,

**ΤΟΥΣ ΜΙΛΑΜΕ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΧΡΙΣΤΟ
ΑΛΛΑ
ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ
ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ!**

θα αναρωτιούνται σε ποιο σημείο πήραν “λάθος δρόμο”.

Όμως ένα ευαγγέλιο χωρίς προσωπικό κόστος είναι μισό. Μπορεί το να εισέλθεις στη σωτηρία να είναι δωρεάν. Το να παραμείνεις όμως σ’ αυτή θα σου κοστίσει όλη τη ζωή σου. Την προηγούμενη και την υπόλοιπη. Κι αν δεν είσαι αποφασισμένος, τότε θα βρεθείς προ εκπλήξεων.

Γι’ αυτό πρέπει να προσέξουμε να μην πέσουμε στην παγίδα να πιστέψουμε ή να παρουσιάσουμε μόνο τα θετικά του ευαγγελίου. Γιατί θα είναι σα να αφήνουμε να εννοηθεί ότι μπορεί κάποιος να δεχτεί το Χριστό σαν Σωτήρα του αλλά θα αποφασίσει κάποια άλλη στιγμή αν και πότε θα Τον αποδεχτεί ως Κύριο της ζωής του. Όμως ο αγιασμός, αν και προέρχεται από τη δωρεάν σωτηρία που μας προσφέρει ο Ιησούς Χριστός, ολοκληρώνεται ωστόσο από την κυριότητα –την καθημερινή κυριότητά Του– ως Κυρίου στη ζωή μας.

Και η αλήθεια είναι ότι, σωτηρία χωρίς υπακοή και αγιότητα, είναι κάτι άγνωστο στις Ιερές Γραφές. Γι’ αυτό ο απόστολος Πέτρος γράφει:

«Ο ΠΕΤΡΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους παρεπίδημους, τους διασκορπισμένους στον Πόντο, τη Γαλατία, την Καππαδοκία, την Ασία και τη Βιθυνία, **εκλεκτούς**, σύμφωνα με την πρό-

**ΕΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ
ΧΩΡΙΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΟ**

γνωση του Πατέρα Θεού, με τον **αγιασμό** του Πνεύματος, σε **υπακοή** και **ραβνισμό του αίματος** του Ιησού Χριστού· **είθε χάρη και ειρήνη να πληθύνει σε σας**» (Α΄ Πέτρ. 1/α/1-2).

Αφού όμως μιλήσαμε για το λανθασμένο τρόπο, ας μιλήσουμε για τον ορθό τρόπο που βέβαια έχει να κάνει με το πλήρες μήνυμα του ευαγγελίου, συμπεριλαμβανομένων των υποσχέσεων αλλά και των υποχρεώσεων. Και το σημείο που πρέπει να σταθούμε το εκφράζουν πολύ καλά οι απόστολοι Πέτρος και Ιωάννης μπροστά στο Συνέδριο με τα λόγια:

«Επειδή, εμείς δεν μπορούμε να μη λέμε όσα είδαμε και ακούσαμε» (Πράξ. 4/δ/20).

Οι δύο απόστολοι στέκονται μπροστά στο Συνέδριο ως μάρτυρες της αναστασης του Ιησού Χριστού και ενώ απειλείται η ζωή τους, εκείνοι απαντούν μ' αυτά τα λόγια. Κάτι παρόμοιο λέει κι ο απόστολος Παύλος στη φυλακή λίγο πριν τον θανατώσουν για τη μαρτυρία του για τον Χριστό:

«...για την οποία αιτία και πάσχω αυτά· όμως, δεν ντρέπομαι· επειδή, **ξέρω σε ποιον πίστεψα, και είμαι πε-**

πεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξει την παρακαταθήκη μου μέχρι εκείνη την ημέρα» (Β΄ Τιμ. 1/α/12).

Μερικές φορές, παρ' όλη την καλή και ειλικρινή μας πρόθεση, θέλουμε να πούμε όλα όσα έχουμε διαβάσει στις Γραφές, γιατί νομίζουμε ότι γνωρίζουμε τα σχέδια του Θεού και τη βούλησή Του. Νομίζουμε πως επειδή διαβάζουμε τη Βίβλο ξέρουμε πώς θα έπρεπε να είναι τα πράγματα κι έτσι κηρύττουμε θεολογίες απέραντες για τις οποίες ούτε κι εμείς είμαστε πεπεισμένοι.

Πολλές φορές μιλάμε στους ανθρώπους και ο λόγος που είμαστε αναποτελεσματικοί είναι ότι μιλάμε για έναν Θεό που δεν ξέρουμε. Και αυτό οι άνθρωποι το αντιλαμβάνονται και στέκονται αρνητικά απέναντί μας. Είναι εύκολο να μιλάμε για ένα Χριστό για τον Οποίο ακούσαμε. Αλλά είναι αλλιώς το να μιλάμε μέσα από προσωπική και ζωντανή εμπειρία.

Μ' αυτό θέλω να πω ότι καλό είναι να μη λέμε περισσότερα από αυτά που εμείς προσωπικά γνωρίζουμε για τον Κύριο, απ' αυτά που έχουμε σαν εμπειρία από τη σχέση μας μαζί Του.

Γι' αυτό ο καλύτερος οδηγός είναι τα απλά λόγια των αποστόλων. Μιλάμε γι' αυτά που είδαμε κι ακούσαμε. Μιλάμε για έναν Θεό αληθινό με τον Οποίο έχουμε μια ζωντανή εμπειρία και μια αληθινή σχέση. Και μαρτυρούμε για έναν Θεό που θέλει κοντά Του μαθητές κι όχι προσήλυτους, φίλους κι όχι οπαδούς.>>

Ποιοι έχουν δίκιο;

Πίστη, Έργα, Σωτηρία...

Εκατομμύρια καλοί χριστιανοί νομίζουν ότι έχουν σωθεί «εκ πίστεως», όμως τα έργα τους κάθε άλλο παρά δείχνουν μια σωτηριώδη αλλαγή στη ζωή τους. Αυτοί κοιμούνται μακαρίως πάνω στο βολικό στρώμα που λέει ότι «ο άπαξ σωθείς δεν χάνεται».

Εκατομμύρια άλλοι, επίσης καλοί χριστιανοί, **στερούνται την απόλαυση της Σωτηρίας**, επειδή νομίζουν ότι η κατοχή της εξαρτάται από τα έργα που οφείλουν να πράξουν και στα οποία δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν με επιτυχία. Αυτοί υποφέρουν με αβεβαιότητα και ανασφάλεια, περιμένοντας να μάθουν αν τελικά έχουν σωθεί στο τέλος αυτού του κόσμου.

Χωρίς να ήταν στο πρόγραμμα, ήδη από το περασμένο τεύχος βρεθήκαμε να συζητούμε αυτό το σοβαρό θέμα, που όπως φαίνεται ενδιαφέρει σοβαρά πολλούς αναγνώστες, όπως φάνηκε και από διάφορες αντιδράσεις που είχαμε.

Ως αποτέλεσμα το παρόν τεύχος εξελίχθηκε σε ένα –ας το πούμε “αφιέρωμα”– γύρω από το εν λόγω θέμα. Δεν δογματίζουμε, δεν κρίνουμε ούτε καταδικάζουμε κανέναν. Δεχόμαστε εκ προοίμιου τα αγαθά κίνητρα που κινούν τους πιστούς είτε κλίνουν προς τη μία είτε προς την άλλη άποψη.

Παράλληλα, και επειδή εκείνοι που λένε τα πιο μεγάλα λόγια, συνήθως κάνουν και τις μεγαλύτερες “αταξίες”, δημοσιεύουμε πληροφορίες και σχόλια για μια περιέργη, πρωτοφανή και εντελώς αχαρακτήριστη πράξη συγκεκριμένης εκ-

κλησιαστικής ηγεσίας, που ευχόμαστε να μείνει στην ιστορία χωρίς μιμητές.

Από τη φρασεολογία των σύγχρονων χριστιανών έχει χαθεί μια έννοια που βρίσκουμε στις Επιστολές του Ιάκωβου και του Πέτρου, και τούτη είναι «**το δοκίμιον υμών της πίστεως**» (Ιακ. 1/α/3, Α' Πέτρ. 1/α/7).

Επίσης ελάχιστοι θυμούνται τον όρο που θέτει ο Παύλος στην Α' Τιμ. 2/β/15, που λέει «**εάν μείνωσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης**».

Και σπάνια ακούγονται οι λόγοι του Χριστού, ότι «**από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς**» (Ματθ. 7/ζ/16).

Η Αγία Γραφή δεν φάσκει και αντιφάσκει. Σίγουρα κάπου υπάρχει ο κρίκος που ενώνει τις φαινομενικά αντικρουόμενες περικοπές και απόψεις. Τι λέτε; Δεν αξίζει να γίνει μια ακόμη μελέτη;

Οι τακτικοί μας αναγνώστες γνωρίζουν ότι αποφεύγουμε να “μπλέκουμε” σε δογματικές συζητήσεις που δεν λύθηκαν επί αιώνες... Διατηρούμε ωστόσο το δικαίωμα να ερευνούμε και να ακούμε κάθε σκέψη που πηγάζει από ευσεβή βιβλική μελέτη.

Διαβάστε, λοιπόν, τα σχετικά άρθρα που παρουσιάζονται σ' αυτό το τεύχος και με χαρά θα ακούσουμε τις θετικές ή τις αρνητικές απόψεις σας. Χωρίς να φιλοδοξούμε ότι θα λύσουμε τα πάντα, σίγουρα η ανταλλαγή σκέψεων θα είναι επωφελής.

Κίνδυνος πλάνης και απώλειας

Όπως γράφαμε στο προηγούμενο τεύχος **«διαχρονική είναι η διαφωνία μεταξύ των θεολόγων διαφόρων εκκλησιών/δογμάτων»**, όσον αφορά τη σημασία των έργων και της πίστης στη ζωή του πιστού, αφού άλλοι προβάλλουν τα έργα ενώ άλλοι προβάλλουν την πίστη. Τους λόγους εκείνους επιβεβαιώνει η παρακάτω επιστολή που λάβαμε από αγαπητό αναγνώστη.

Μια διαστρέβλωση, παρερμηνεία της αλήθειας του Ευαγγελίου, αποτελεί και η κατεστημένη άποψη πολλών χριστιανών, που ανήκουν σε διάφορες εκκλησίες, δόγματα, ομολογίες και ονομασίες ότι: “Άπαξ ο άνθρωπος πιστέψει, είναι πλέον σεσωσμένος και έχει εξασφαλίσει την αιώνια ζωή του Χριστού”.

Θεμελιώνουν μάλιστα αυτή τους την πεποίθηση σε χωρία της Γραφής όπως τα Ιωάν. 11/ια/26, 5/ε/24, Εφεσ. 2/β/8 και πολλά άλλα, στα οποία καταφαίνεται ότι ο πιστός σώζεται διά της πίστεως στον Ιησού Χριστό και αφού η σταυρική θυσία του Κυρίου ολοκλήρωσε το έργο της απολύτρωσης και εξιλέωσης του ανθρώπου από την αμαρτία, πλέον δεν υπάρχει φόβος να χαθεί κανένας ο οποίος άπαξ επίστεψε, όπως υποστηρίζουν. Άλλωστε με την προσπάθεια του ανθρώπου και με τις προσφερόμενες, άλλοτε, θυσίες και έργα του μωσαϊκού Νόμου, κανένας δεν μπορούσε να σωθεί (Εβρ. 9/θ/10).

Ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση στα παραπάνω, αφού ο λόγος του Κυρίου είναι ο μόνος οδηγός μας (αρκεί βέβαια να τον ορθοτομούμε);

Παρακάτω θα δούμε γιατί σε όλα τα παραπάνω εδάφια αλλά και σε όλο το πνεύμα της Γραφής έχει γίνει διαστρέβλωση και παρερμηνεία από τους θιασώτες της “μονιμότητας” στη Σωτηρία, η οποία κατ’ αυτούς προσφέρεται δωρεάν, άπαξ διά παντός και άγνου έργων.

Από τις περικοπές Δευτ. 7/ζ/12-15,

8/η/19-20 και 11/ια/16-17 βλέπουμε καθαρά πως ο Θεός ελεεί τον άνθρωπο και του προσφέρει την αγάπη Του και όλα τα αγαθά, και πάλι όμως τα αφαιρεί από όποιον στρέφεται προς άλλους θεούς και τον τιμωρεί μέχρι και πλήρους αφανισμού, όπως βλέπουμε και στην ιστορία του Κορρέ (Αριθ. 16/ις/31-35).

Πώς λοιπόν ισχυρίζονται μερικοί ότι η χάρη του Θεού μονιμοποιείται; Πώς δεν βλέπουν καθαρά ότι ο Θεός απαιτεί από τον άνθρωπο πλήρη και συνεχή πιστότητα για να του προσφέρει όσα του υπόσχεται; Όσοι επιμένουν ότι ο άνθρωπος σώζεται μόνο διά της πίστεως, χωρίς τα έργα, εισάγουν καταστρεπτικές διδασκαλίες.

Βεβαίως ο Κύριος Ιησούς δεν εννοεί τα έργα που μερικοί αφελείς ή πονηροί θεωρούν ως έργα σωτηρίας. Δηλαδή τυπικές τελετές και γιορτές και εκκλησιασμούς διά το θεαθήναι, διάφορες νηστείες και προσκυνήματα διαφόρων συμβόλων και προσώπων. Αλλά είναι τα έργα της αγάπης, της λατρείας, της σωτηρίας: Προσευχή από καρδιάς, αποφυγή της αμαρτίας, αγαθοεργία, πραγματική νηστεία, επικοδομητική έρευνα και μελέτη της Αγίας Γραφής, καλλιέργεια πνεύματος, ενδιαφέρον και ζήλος για τη διάδοση των καλών νέων, αγιασμός στη ζωή...

Μήπως και τα δαιμόνια δεν πιστεύουν; (Ιακ. 2/β/17-19). Άρα λοιπόν η πίστη είναι πλήρης περιεχομένου θεωρητικού και πρακτικού· δηλαδή είναι ουσιαστική και ζώσα, όταν περιέχει (1) τη βεβαιότητα της ύπαρ-

ξης του Θεού και την πεποίθηση της σωτηρίας εν Χριστώ, και (2) τα έργα τα οποία παραγγέλλει ο Χριστός διά του ευαγγελίου Του και τα οποία απορρέουν από γνήσια αγάπη προς τον Θεό, τον εαυτό μας και τον πλησίον μας.

Αλήθεια, ο άνθρωπος είναι σεσωσμένος αν άπαξ δεχθεί το θέλημα του Θεού και πιστέψει; Και πράγματι αυτή η δωρεά του Κυρίου παραμένει μέχρι την αιωνιότητα, ανεξάρτητα από την παραπέρα πορεία του ανθρώπου; Και πάλι θα αναζητήσουμε την απάντηση στον λόγο του Θεού (Ματθ. 24/κδ/13, Μάρκ. 13/ιγ/13, Α΄ Κορ. 10/ι/1-12, Ιακ. 5/ε/19-20).

Ώστε, λοιπόν, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος της πλάνης και της απώλειας, και δεν εξασφαλίζεται άπαξ διά παντός η σωτηρία

(Εβρ. 3/γ/14, Β΄ Πέτρ. 2/β/20-22, Εβρ. 6/ς/3-12, Αποκ. 3/γ/16). Ούτε το ξέρασμα ούτε τίποτε μολυσμένο μπαίνει στον Παράδεισο. Η παράθεση και άλλων σχετικών χωρίων για την ισχυροποίηση της άποψης ότι “Ο άνθρωπος τότε μόνο σώζεται, όταν μένει πιστός μέχρι το τέλος” είναι πιστεύουμε περιττή.

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε:

Α) Η πίστη προσφέρεται δωρεάν σε όποιον τη θέλει και είναι πλήρης και ζώσα, εφόσον συνοδεύεται από τα ανάλογα έργα.

Β) Η σωτηρία δεν είναι κάτι που δίνεται άπαξ διά παντός. Απεναντίας προσφέρεται αν η πίστη μένει ως το τέλος.

Κάθε άλλη διδασκαλία είναι εκ του πονηρού και καλλιεργεί ψευδαισθήσεις, εφηυσχασμό, μοιρολατρία, απραξία, αδράνεια.

Α.Α. Περί

Αν και χαρακτηρίζεται από κάποιες υπερβολές, (όπως π.χ. όταν με τρόπο απόλυτο αποδίδει στον πονηρό «κάθε άλλη διδασκαλία»), η παραπάνω επιστολή περιέχει πολλές αλήθειες.

Η σωτηρία δεν είναι επίτευγμα ανθρώπινου κόπου (Εφεσ. 2/β/8) αλλά και δε μπορεί να είναι αντικείμενο αμέλειας (Εβρ. 2/β/3). Είναι έργο που επιτέλεσε ο Χριστός στον σταυρό μια για πάντα αλλά και δώρο που ο άνθρωπος οφείλει να εκτιμήσει και να τιμήσει έμπρακτα στη ζωή του, είναι κληρονομιά άφθαρτη, αμίαντη και αμάραντη, **«πεφυλαγμένη εν τοις ουρανοίς δι’ ημάς»** (Α΄ Πέτρ. 1/α/4), όμως ο πιστός καλείται από σήμερα να απολαμβάνει **«το τέλος της πίστεώς [του], την σωτηρίαν των ψυχών»** (Α΄ Πέτρ. 1/α/9).

Συχνά ο λόγος του Θεού σε άλλες περικοπές τονίζει μία όψη και σε άλλες περικοπές διαφορετικές όψεις της ίδιας αλήθειας, ο δε πιστός καλείται να συνδυάσει όλες αυτές τις όψεις για να έχει ολοκληρωμένη άποψη του θέματος. Όσον αφορά το θέμα της Σωτηρίας, αναμφίβολα ο Χριστός την κέρδισε μια για πάντα και την χαρίζει δωρεάν ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Αυτό το κερδισμένο δώρο, εντούτοις, ο άνθρωπος καλείται να το ποθήσει, να το ζητήσει και να το κρατήσει με πίστη ΩΣ ΑΡΡΑΒΩΝΑ, και να το κατεργαστεί με αγάπη μέχρι της ημέρας του Κυρίου, κατά τη συνάντησή του με τον Ουράνιο Νυμφίο Χριστό.

Από τη στιγμή που κάποιος υποστηρίζει ότι ΜΟΝΟ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ κατανόηση είναι ΟΡΘΗ –ενώ ο Παύλος συμβουλεύει **«Μη γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ εαυτοίς»** (Ρωμ. 12/ιβ/16)– και επίσης θεωρεί “κεκτημένα” και χωρίς όρους τα θεία δώρα, ο δρόμος που ακολουθεί είναι επισφαλής και επικίνδυνος.

Ελπίζουμε τα κείμενα του «Τ» να παροτρύνουν και να βοηθούν τους αναγνώστες στη διερεύνηση, κατανόηση και θετική αξιοποίηση της αλήθειας του Ευαγγελίου και των αρχών της Βασιλείας των Ουρανών.

Ο καλός Σαμαρείτης και η αιώνια ζωή

Να ρίξουμε μια βαθύτερη ματιά σ' αυτή τη διάσημη παραβολή καλεί ο Tim Groves με το άρθρο του αυτό, που μεταφέρουμε από τη θρησκευτική εφημερίδα «United News» (Ιανουάριος 2006).

Είμαστε εξοικειωμένοι με την παραβολή του καλού Σαμαρείτη. Ξέρουμε ότι αυτός ο Σαμαρείτης βοήθησε τον ξένο. Αλλά τι μπορεί να μάθουμε εμείς από αυτή την παραβολή, και τι σχέση μπορεί να έχει αυτό με την αιώνια ζωή;

Κατ' αρχάς, ας παρατηρήσουμε το συμφραζόμενο, που αρχίζει στο Λουκ. 10/1/25. Ένας νομικός πλησίασε τον Χριστό για να Τον πειράξει, και ρωτάει τι έπρεπε να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Ο Χριστός ρώτησε τότε τον νομικό, τι είναι γραμμένο στο Νόμο (εδ. 26).

Να η απάντηση του νομικού, στο εδ. 27, «**Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου και εξ όλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ως σε-αυτόν**».

Ο Χριστός είπε τότε στον νομικό ότι απάντησε σωστά και αν κάνει αυτά τα πράγματα θα έχει την αιώνια ζωή (εδ. 28). Αλλά τώρα έρχεται το υπόλοιπο της ιστορίας, όπου μπορούμε να δούμε

τι κοινό έχει ο καλός Σαμαρείτης και η αιώνια ζωή.

Στο εδ. 29, ο νομικός ρώτησε τον Χριστό, «**Και τις είναι ο πλησίον μου;**» Το ρώτησε αυτό «**θέλων να δικαιώση ε-αυτόν**», αλλά γιατί θέλησε να δικαιολογηθεί; Επειδή δεν αγαπούσε όλους τους ανθρώπους όπως τον εαυτό του!

Το σημείο που ο Χριστός υπογράμμισε στην παραβολή που ακολούθησε ήταν ότι πλησίον μας είναι ο καθένας και πρέπει να μεταχειριζόμαστε τους άλλους με τον τρόπο που θέλουμε να μεταχειρίζονται εμάς! Τότε, αν το κάνουμε αυτό στη ζωή μας, θα έχουμε αιώνια ζωή. Ας εξετάσουμε αυτή την παραβολή κι ας δούμε πώς ταιριάζει σ' εμάς.

Ένας άνθρωπος (πιθανότατα Εβραίος) που ταξίδευε, ληστεύτηκε και χτυπήθηκε σχεδόν μέχρι θανάτου. Έμεινε ξαπλωμένος στο δρόμο σε φοβερή ανάγκη. Ένας ιερέας και ένας Λευίτης που διάβηκαν στον ίδιο δρόμο, τον είδαν αλλά πέρασαν *σκοπίμα* στην άλλη πλευρά του δρόμου, για να μη

χρηαστεί να τον φροντίσουν (εδ. 30-32). Αυτοί οι δύο άνθρωποι —που ήταν αντιπρόσωποι του Θεού— έπρεπε να είχαν βοηθήσει πρόθυμα τον άνθρωπο. Επιτέλους, μπορούσαν να καταλάβουν ότι αυτός ήταν Εβραίος, όπως εκείνοι. Αλλά το απέφυγαν. Γιατί;

Πώς μεταχειριζόμαστε τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη;

Αποφεύγουμε τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη; Σκεφτόμαστε, “Μπορεί να βοηθήσει κάποιος άλλος...” Βρίσκουμε δικαιολογίες για να μη βοηθήσουμε. Σκεφτόμαστε, “Δεν έχω χρόνο για να σταματήσω”. “Μήπως είναι παγίδα και θα μπορούσα να ληστευτώ κι εγώ επίσης”. Έτσι σκεφτόμαστε όπως ο κόσμος, όχι όπως ο Θεός. (Τα παραπάνω δεν σημαίνουν, βέβαια, ότι ο Θεός δεν θέλει να χρησιμοποιούμε και την καλή μας κρίση).

Ας παρατηρήσουμε το Α΄ Ιωάν. 3/γ/17-18, «**Όστις όμως έχει τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ’ αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν**».

Στο Ιακ. 2/β/14-17 λέει, «**Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει πίστιν, και έργα δεν έχει; μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν; Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερούνται της καθημερινής τροφής, και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι**

ΥΠΑΓΕ ΚΑΙ ΣΥ, ΚΑΜΝΕ ΟΜΟΙΩΣ!

(Λουκ. 10/1/37)

το όφελος; Ούτω και η πίστις, εάν δεν έχει έργα, νεκρά είναι καθ’ εαυτήν».

Ενώ επιστρέφαμε κάποτε από ένα ταξίδι, σταματήσαμε σε ένα εστιατόριο. Καθώς γυρίζαμε στο αυτοκίνητό, ένας άνδρας και μια γυναίκα μας σταμάτησαν ζητώντας χρήματα για να φάνε. Προσπαθώντας να είμαι σοφός σαν το φίδι και απλός όπως το περιστέρι, αντί απλά να τους δώσω χρήματα, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ίσως για κάτι άλλο, προσφέρθηκα να πάω μαζί τους και να πληρώσω το φαγητό τους. Όσπου να φάνε συζητήσαμε αρκετά και αφού πλήρωσα τα έξοδα ξεκίνησα να φύγω.

Στην πόρτα του εστιατορίου με σταμάτησε κάποιος και μου είπε ότι το κάνουν συχνά αυτό και έτσι εξασφαλίζουν δωρεάν γεύματα. Αν, λοιπόν, πιάστηκα κορόιδο, ήταν ντροπή για μένα; Δεν ήταν καλύτερα να χάσω μερικά ευρώ και το ζευγάρι αυτό να φάει σε βάρος μου, παρά να αρνηθώ τη βοήθεια σε κάποιον που ήταν αληθινά πεινασμένος;

Πράγματι, μερικές φορές θα μας εκμεταλλευτούν. Αλλά είναι αυτό λόγος για να μη βοηθήσουμε; Ο Χριστός είπε να δίνουμε σε εκείνους που ζητούν χωρίς να περιμένουμε επιστροφή, και να προσευχόμαστε για εκείνους που μας βλάπτουν (Ματθ. 5/ε/42,44). Δεν πρέπει να είμαστε όπως ο ιερέας και ο Λευίτης που προσπέρασαν. Πρέπει να σταματά-

με και να βοηθάμε όπως έκανε ο Σαμαρείτης.

Κινούμενοι από ευσπλαχνία

Στη συνέχεια της παραβολής (εδ. 33) ο Σαμαρείτης είδε τον άνθρωπο που είχε ανάγκη και ένωσε ευσπλαχνία γι' αυτόν. Πόση ευσπλαχνία έχουμε; Ο Πέτρος λέει να είμαστε συμπονετικοί και καλόκαρδοι (Α' Πέτρ. 3/γ/8).

Η διήγηση του Ευαγγελίου είναι γεμάτη από *εκδηλώσεις ευσπλαχνίας* του Χριστού. Μερικά από τα καλά έργα που έκανε ο Χριστός, όπως όταν έβγαλε δαίμονες, ανάστησε νεκρούς, τάισε μεγάλα πλήθη και θεράπευσε ασθενείς, για να πούμε μόνο μερικά, παρακινήθηκαν από ευσπλαχνία. Στο Ιωάν. 21/κα/25 λέει πως όλα όσα έκανε ο Χριστός δε θα μπορούσαν να γραφτούν σε όλα τα βιβλία του κόσμου! Πόσα από αυτά έγιναν από ευσπλαχνία;

Η ευσπλαχνία είναι μάλλον αυθόρμητη. Κανένας δεν προγραμματίζει τότε θα έχει ευσπλαχνία· κάποιες φορές απλά μας συμβαίνει. Οι πράξεις που ακολούθησαν στην παραβολή είναι βασισμένες στην ευσπλαχνία. Ο Σαμαρείτης είδε τον άνθρωπο στην απελπιστική του ανάγκη, ένωσε ευσπλαχνία και ενήργησε.

Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι οι Ιουδαίοι περιφρονούσαν τους Σαμαρείτες. Οι Ιουδαίοι θρησκευτικοί ηγέτες προφανώς δε θα βοηθούσαν ούτε τους δικούς τους αλλά εδώ χρειάστηκε ένας εχθρός να έρθει για να προσφέρει βοήθεια. Ο Χριστός είπε στο Λουκ. 6/ς/35-36, **«Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει εισθαι ο μισθός σας πο-**

λύς, και θέλετε εισθαι υιοί του Υψίστου· διότι αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακούς. Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων».

Στη συνέχεια ο Σαμαρείτης έδεσε τις πληγές, έβαλε τον χτυπημένο στο ζώο του (που σημαίνει ότι ο ίδιος ακολούθησε βαδίζοντας), τον πήγε σε ένα πανδοχείο και έμεινε μαζί του (εδ. 34).

Σκεφτείτε για μια στιγμή. Ο Σαμαρείτης ενώ ταξίδευε είδε μια ανάγκη και σταμάτησε για να βοηθήσει. Η βοήθεια που έδωσε έγινε αιτία να διακόψει το ταξίδι του. Έχασε τουλάχιστον μια ημέρα για να βοηθήσει αυτό τον άνθρωπο. Ο Σαμαρείτης έκανε θυσίες.

Μήπως εμείς σκεφτόμαστε ότι δεν έχουμε χρόνο για να βοηθήσουμε; Αν είμαστε τα φώτα του κόσμου, τι θα θυμούνται οι άνθρωποι όταν τα μάτια τους ανοίξουν στην αλήθεια; Θα έχουν καλή ιδέα για εμάς, επειδή βοηθήσαμε όταν έπρεπε, ή θα θυμούνται ότι δεν βοηθήσαμε; Ο Χριστός διέταξε, **«Ούτως ας λάμψη το φως σας εμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς»** (Ματθ. 5/ε/16). Τι κάνουμε εμείς;

Την επόμενη ημέρα ο Σαμαρείτης έδωσε χρήματα στον ξενοδόχο για να φροντίσει αυτόν τον άνθρωπο ώσπου να ανακτήσει τις δυνάμεις του (εδ. 35). Η παραβολή λέει ότι έδωσε δύο δηνάρια, δηλαδή την αξία δύο ημερομισθίων, για τη συνέχιση της φροντίδας αυτού του ανθρώπου. Προφανώς ο Σαμαρείτης ήταν γνωστός για την φερεγγυότητά του, γι' αυτό ο ξενοδόχος πίστεψε στα λόγια του, όταν είπε ότι θα

πλήρωνε στην επιστροφή του ότι παραπάνω είχε ξοδευτεί.

Μήπως εμείς φοβόμαστε να ξοδέψουμε χρήματα για κάποιον ξένο; Ξεχνάμε ότι ο Θεός μπορεί να κάνει όλη τη χάρη Του να αφθονήσει επάνω μας; Πως για οτιδήποτε ξοδεύουμε, ο Θεός μπορεί να μας ευλογήσει περισσότερο και θα το κάνει; (Β΄ Κορ. 9/θ/8) Ποιες δικαιολογίες βρίσκουμε για να μην προσφέρουμε βοήθεια στους άλλους; Είναι εύκολο να βοηθήσουμε ένα φίλο αλλά γιατί διστάζουμε να βοηθήσουμε τους ξένους;

«Πήγαινε και κάνε το ίδιο»

Στα χωρία 36-37 ο Χριστός ρώτησε τον νομικό ποιος από αυτούς τους τρεις ανθρώπους ήταν ο πλησίον. Ο νομικός απάντησε, «Εκείνος που έδειξε έλεος», δηλαδή ο Σαμαρείτης. Ο Χριστός είπε τότε, «**Υπαγε και συ, κάμνε ομοίως**». Θυμηθείτε ότι αυτή η παραβολή απαντά στο ερώτημα, τι πρέπει να κάνει κάποιος για να κερδίσει την αιώνια ζωή, και αυτό ειδικότερα είναι να αγαπά όλους τους ανθρώπους όπως τον εαυτό του. Γι' αυτό ο Χριστός είπε, «**Υπαγε και συ, κάμνε ομοίως**».

Ο άνθρωπος που βρέθηκε στην ανάγκη ήταν ένας εντελώς ξένος για τον Σαμαρείτη, όμως εκείνος τον βοήθησε. Ο Θεός είπε στους αρχαίους Ισραηλίτες ότι «**ο ξένος, ο παροικών με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν**».

διότι ξένοι εστάθητε εν γη Αιγύπτου» (Λευ. 19/ιθ/34). Ο Παύλος μάς ενθαρρύνει να κάνουμε το καλό σε όλους τους ανθρώπους όταν έχουμε την ευκαιρία, επειδή αυτό θα μας οδηγήσει στην αιώνια ζωή (Γαλ. 6/ς/9-10).

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί ποιους βοηθάμε. Υπάρχουν άνθρωποι που προσποιούνται ότι είναι φτωχοί, θέλοντας μόνο χρήματα για να ξοδέψουν στις εξαρτίσεις τους από ναρκωτικά ή οινόπνευμα. Υπάρχουν δύο αρχές σε αυτή την παραβολή που μπορεί να μας οδηγήσουν πώς να βοηθάμε τους άλλους.

Το πρώτο σημείο είναι, Βοηθάτε κάποιον που δεν μπορεί να βοηθήσει μόνος τον εαυτό του. Ο τραυματισμένος άνθρωπος ήταν σε απελπιστική ανάγκη όταν έφθασε ο Σαμαρείτης. Πολλοί άνθρωποι κρατούν πινακίδες ζητώντας βοήθεια, όμως θα μπορούσαν να βοηθήσουν οι ίδιοι τον εαυτό του εάν μόνο προσπαθούσαν.

Το δεύτερο σημείο είναι, Βοηθήστε

ανάλογα με τη δύναμή σας. Ο Σαμαρείτης ήταν αρκετά δυνατός για να σηκώσει αυτό τον άνθρωπο και να τον βάλει επάνω στο ζώο του. Αν ο Σαμαρείτης ήταν ένας ηλικιωμένος, θα μπορούσε ίσως να ζητήσει βοήθεια γι' αυτό. Σήμερα τα κινητά τηλέφωνα κάνουν τα πράγματα ακόμα ευκολότερα. Η βοήθεια επίσης μπορεί να περιλαμβάνει την αγορά μερικών τροφίμων για μια οικογένεια που περνάει από δύσκολη κατάσταση και δε μπορεί να τα βγάλει πέρα. Μπορεί επίσης να περιλαμβάνει μια αναγκαία επισκευή που δε μπορεί να πληρωθεί από τους ίδιους ή ένα παλτό. Μπορούμε να βοηθήσουμε από πολλές απόψεις αρκεί να μην περιορίζουμε μόνοι μας τις δυνατότητες.

Πρέπει όμως να δίνουμε προσοχή πότε πρέπει να σταματήσουμε για να βοηθήσουμε κάποιον. Ας εξετάσουμε πρώτα την κατάσταση. Μήπως βλέπουμε κάτι παράξενο; Πολλές φορές το να εμπιστευθείς το ένστικτό σου είναι το καλύτερο που μπορείς να κάνεις. Αν οδηγείς, προσπάθησε να πλησιάσεις με το αυτοκίνητό σου, έχοντας τις πόρτες κλειδωμένες, και ρώτησε μέσα από το τζάμι τι βοήθεια χρειάζονται. Ζητήστε την προστασία του Θεού καθώς σταματάτε για να βοηθήσετε. Μη φοβάστε να βοηθήσετε αλλά χρησιμοποιείτε σοφία.

Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη μιλάει για έναν τρόπο ζωής. Πρέπει να αγαπήσουμε κάθε άνθρωπο με τον οποίο ερχόμαστε σε επαφή — και τους φίλους και τους ξένους — και να τους μεταχειριζόμαστε με τον τρόπο που θέλουμε να μεταχειρίζονται εμάς. Πρέπει να βοηθάμε με οποιοδήποτε τρόπο μπορούμε, ακόμη κι αν πρέπει να θυσιάσουμε το χρόνο και τα χρήματά μας. Πρέπει να το κάνουμε όλες τις ημέρες της ζωής μας. Ο Θεός υπόσχεται ότι δε θα ξεχάσει το καλό που δείξαμε στους άλλους (Εβρ. 6/ς/10).

Όταν ο Χριστός επιστρέψει, θα χωρίσει τα πρόβατα από τα ερίφια (Ματθ. 25/κε/31-46[*]). Τα πρόβατα είναι αυτοί που είδαν τις ανάγκες και τις φρόντισαν όπως ο καλός Σαμαρείτης. Τα ερίφια είναι εκείνοι που δεν βοήθησαν τους άλλους, όπως ο ιερέας και ο Λευίτης. Ας είμαστε εκείνοι που τηρούν τις δύο μεγάλες εντολές — που αγαπάμε τον Θεό και αγαπάμε τον πλησίον μας. Αν είμαστε πρόβατα στα δεξιά του Χριστού, θα ακούσουμε να λέγονται για μας τα λόγια: **«Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου».**

© 2006 United Church of God, an International Association.

[*] Κάποιοι που δεν χαρακτηρίζονται για την ευαισθησία τους στις ανάγκες των άλλων, ισχυρίζονται πως τα χωρία αυτά δεν αναφέρονται σε χριστιανούς – προσπαθώντας ίσως με τον τρόπο αυτό να δικαιολογήσουν τη στάση τους. Αλλά ήταν ο Χριστός που δίδαξε στους μαθητές Του: **«Εάν μη περισσεύση η δικαιοσύνη σας πηιότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών»** (Ματθ. 5/ε/20), γι' αυτό είναι καλύτερα να προσέχουμε μάλλον στον Κύριο που είπε, **«ταύτα έπρεπε να πράττετε και εκείνα να μη αφίνετε»** (Ματθ. 23/κγ/23), παρά σε ανθρώπινες διδασκαλίες.

Η ποιότητα της πίστης φαίνεται από τα έργα

Ποιος είναι ο ρόλος των έργων στη ζωή του πιστού; Επειδή το ζήτημα δεν είναι μόνο θεωρητικό αλλά έχει ιδιαίτερη σημασία στην πρακτική του εφαρμογή, δανειζόμαστε δυο μικρά κείμενα που διαβάσαμε στο περιοδικό «Φίλοι των Φυλακισμένων», όπου το θέμα προβάλλεται από μια διαφορετική οπτική γωνία.

Είναι εύκολο να λέει κανείς ότι ΕΧΕΙ πίστη, πώς όμως μπορεί να το αποδείξει; Μήπως επειδή κάποτε σήκωσε το χέρι του ή επειδή τον βάφτισαν μωρό στην κολυμβήθρα ή επειδή συμπλήρωσε ένα χαρτάκι ή επειδή σήκωσε το χέρι σε κάποια ευαγγελιστική εκδήλωση των Διαμαρτυρομένων αυτό σημαίνει ότι είναι πιστός, ότι έχει πίστη;

Ο Ιάκωβος το βλέπει το ζήτημα απλά, και σωστά γράφει στην επιστολή

του: «Δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου» (Ιακ. 2/β/18).

Ας δούμε, λοιπόν, πώς σκέφτονται το ζήτημα δυο άλλοι άνθρωποι, που θέλησαν να ζήσουν για τον Χριστό ο καθένας με τον τρόπο που καταλάβαινε, και ίσως κάτι έχουν να δείξουν στον ψυχρό χριστιανό του 21ου αιώνα.

Σε σχέση με την προσευχή

Κάποιος έμαθε ότι ένας παιδικός του φίλος είχε προσβληθεί από λευχαιμία και πήγε στον μοναχό Παΐσιο για να προσευχηθεί για να γίνει καλά. Να πώς διηγείται τη συζήτησή τους:

–Τι θες να κάνουμε καλά, το σώμα ή την ψυχή; με ρώτησε.

–Και τα δύο, γέροντα! Γέλασε!

–Καλά, θέλεις να το πάρουμε μισό-μισό; Να πάρεις εσύ το 50% του καρκίνου

και τα υπόλοιπα εγώ.

–... (Δηλαδή να πάθω εγώ καρκίνο, στη θέση του φίλου μου; σκέφτηκα.)

–Θέλεις; Ξαναρώτησε ο γέροντας. Φοβόμουν, δεν έλεγα τίποτα.

–Καλά... Συμφωνείς να πάρω εγώ το 99% και εσύ το 1%; Ξαναρώτησε.

–Ναι, γέροντα, συμφωνώ, απάντησα αμέσως καθώς μου φάνηκε εύκολο αυτό.

–Εντάξει, γέλασε χαρούμενα, τα συμ-

φωνήσαμε! είπε.

—... (Σιωπή). Αλήθεια γέροντα, θα πάρετε τον καρκίνο πάνω σας τώρα; Ξαναρώτησα.

—Κοίτα να δεις... Για να ακούσει ο Θεός μία προσευχή και να κάνει καλά κάποιον, πρέπει να προσευχόμαστε με τέτοια διάθεση. «Θεέ μου... κάνε εκείνον καλά και δώσε σε εμένα την αρρώστια» ή αν είναι κάποιος παράλυτος να έχουμε την διάθεση να πούμε «Θεέ μου, πάρε από μένα την μισή δύναμη από τα πόδια μου και

δώσε την σε εκείνον». Κατάλαβες; Η προσευχή να γίνεται με κόπο... με αυτοθυσία... Ο καλός Θεός, βλέποντας την αδυναμία μας να σηκώσουμε την αρρώστια, και εκείνον τον κάνει καλά και σε μας δεν δίνει την αρρώστια... Αλλά για να εισακουσθεί μια προσευχή πρέπει να γίνεται με τέτοια διάθεση... Καμιά φορά βέβαια μπορεί στ' αλήθεια να μας δώσει ο Θεός καμιά αρρώστια που μπορούμε να σηκώσουμε.

Σε σχέση με τις προσφορές μας

Το επόμενο κείμενο είναι από τις διδασχές του Κοσμά του Αιτωλού.

Άκουσε, παιδί μου, να σου ειπώ. Η τελεία αγάπη είναι να πουλήσης όλα σου τα πράγματα, να τα δώσεις ελεημοσύνη και να πηγαίνης και εσύ να εύρης κανένα αυθέντη να πουληθής σκλάβος. Και όσα πάρης, να τα δώσεις όλα. Να μη κρατήσης ένα άσπρο. Ημπορείς να το κάμης αυτό να γενής τέλειος; Βαρύ σου φαίνεται...

Δεν ημπορείς να το κάμης αυτό; Κάμε άλλο: Μη πουληθής εσύ σκλάβος. Μόνο πούλησε τα πράγματά σου. Δώσε τα όλα ελεημοσύνη. Το κάμνεις; Ακόμη βαρύ σου φαίνεται και αυτό.

Ας έλθωμε παρακάτω. Δεν ημπορείς να δώσεις όλα σου τα πράγματα. Δώσε τα μισά. Δώσε από τα τρία ένα. Δώσε από τα πέντε ένα. Ακόμη βαρύ σου φαίνεται.

Κάμε άλλο. Δώσε από τα δέκα ένα. Το κάμνεις; Ακόμη βαρύ σου φαίνεται.

Κάμε άλλο. Μη κάμης ελεημοσύνη. Μη πουληθής σκλάβος. Ας έλθωμε παρακάτω: Μη πάρης το ψωμί του αδελφού σου, μη πάρης το εξωφόρι του. Μη τον κατα-

τρέχεις. ΜΗ ΤΟΝ ΤΡΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΣΟΥ. Μήτε και αυτό το κάμνεις;

Ας έλθωμε παρακάτου. Κάμε άλλο: Τον εύρηκες τον αδελφό σου μέσα εις την λάσπην και δεν θέλεις να τον εβγάλης. Καλά. Δεν θέλεις να του κάμης καλό. Μη του κάμης κακό. Άφησέ τονε.

Πώς θέλομεν να σωθούμεν, αδελφοί μου, το ένα μας φαίνεται βαρύ, το άλλο βαρύ. Πού να πάμε παρακάτου. Δεν έχουμε να κατεβούμεν. Ο Θεός είναι εύσπλαγχνος. Ναι. Μα είναι και δίκαιος. Έχει και ράβδον σιδηράν. Λοιπόν αν θέλωμεν να σωθούμεν πρέπει να έχωμεν την αγάπην εις τον Θεόν και εις τους αδελφούς μας.

Μπορεί για κάποιους οι σκέψεις αυτές να φαίνονται απλοϊκές, πλην όμως είναι ουσιαστικές. Δεν ταιριάζουν βέβαια στο θρησκευτικό μάρκετινγκ των ημερών μας, όμως μοιάζουν αρκετά με εκείνα που είπε ο Χριστός π.χ. στον νεανία που τόσο συμπάθησε (Μάρκ. 10/1/21).

Τι έχουν άραγε ν' αντιπαρατάξουν εκείνοι που εύκολα μιλούν για σωτηρία

«κατά χάριν», όταν ούτε κατ' ελάχιστον φαίνεται στη ζωή τους ότι έχουν γευθεί οι ίδιοι αυτή την ευλογημένη χάρη του Θεού;

Δεν είναι αποτέλεσμα των έργων μας η σωτηρία. Είναι «**Θεού το δῶρον· ουχί ἐξ ἔργων, διὰ να μη καυχηθῇ τις**» (Εφεσ. 2/β/8-9), όμως η σωτηρία αυτή –αν όντως υπάρχει σε κάποιον– θα δείξει **ΤΟΥΣ ΚΑΡΠΟΥΣ ΤΗΣ**. Κι αν είναι αλήθεια, αυτό που δήλωσε στους Εβραίους ο Χριστός, ότι «**θέλει αφαιρεθῇ ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος κáμνον τοὺς καρπούς αὐτῆς**» (Ματθ. 21/κα/43), τότε ας αναρωτηθούν πολλοί από εκείνους που βαυκαλίζονται πως είναι «**σεσωσμένοι**», μήπως τελικά κινδυνεύουν να δουν τους εαυτούς τους «**εκβαλλομένους ἔξω**» από τη Βασιλεία του Θεού (Λουκ. 13/ιγ/28).

Ο απόστολος Παύλος, που τόσο έντονα γράφει για τη χάρη και τη δωρεάν σωτηρία στην επιστολή προς Ρωμαίους (4/δ/16, 11/ια/6 κ.α.), θέτει το ζήτημα σε πιο ρεαλιστική βάση στην Επιστολή προς Γαλάτας. Αντιμετωπίζοντας την κακή πρακτική κάποιων μελών της εκκλησίας της εποχής του, που τόσο πολύ μοιάζει με τη διάθεση πολλών σημερινών χριστιανών, βάζει το δάκτυλο στο σημείο του προβλήματος και γράφει: «**Μη μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆς σαρκός, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλους**» (Γαλ. 5/ε/13).

Την αγάπη Του ο Θεός δεν την έδειξε στους ανθρώπους μόνο με λόγια και διδασκαλίες –που τόσο μεγάλη αξία έ-

**Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΑΣ
ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗΝ.
Η ΔΕ ΥΠΟΜΟΝΗ ΑΣ
ΕΧΗ ΕΡΓΟΝ ΤΕΛΕΙΟΝ**

(Ιάκ. 1/α/3)

χουν– αλλά και με πράξεις, και μάλιστα με την υπέρτατη θυσία και προσφορά, όταν έστειλε τον Υιό Του για να πεθάνει για τις αμαρτίες του κόσμου.

Ο Θεός θέλησε να ελεήσει τον άνθρωπο και όχι να κάνει οπαδούς ή να κατασκευάσει ένα κοσμικό θρησκευτικό σύστημα που θα Τον “λιβανίζει” μέρα-νύχτα –αφού πρώτα λιβανίσει τους επίγειους ηγέτες του... Αντίθετα από τα νομιζόμενα, ο Θεός δίνει στους ανθρώπους **ΜΕΤΑΝΟΙΑ** και **ΧΑΡΗ**, με σκοπό να διαμορφώσουν ανθρώπινους χαρακτήρες που θα μοιάζουν σ’ Εκείνον και στον Υιό Του.

Κοροϊδεύουν τον κόσμο όλοι όσοι υποπόσχονται σωτηρία με τον “εύκολο τρόπο”, αιώνια ζωή μαζί με όλες τις “χαρές” τούτου εδώ του κόσμου, ευαγγέλιο “ευημερίας, καλοπέρασης και διασκέδασης” χωρίς πόνο, χωρίς δάκρυα, χωρίς θυσίες. Αυτό είναι ένα “γιαλαντζί” ευαγγέλιο, μια ψεύτικη “επιταγή” χωρίς αντίκρισμα στο “ταμείο” του Θεού.

Κανείς δεν πρόκειται να σωθεί, ακόμη κι αν δώσει το σώμα του στη φωτιά (Α΄ Κορ. 13/ιγ/1-3). Αναμφίβολα, η πίστη χωρίς αγάπη είναι **ΑΝΩΦΕΛΗ**. **Αλλά και αγάπη χωρίς θυσία και έργα καλά είναι ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ.** ☹

Τα ψ..... τα λόγια τα μεγάλα

Το παραπλεύρως κείμενο δημοσιεύθηκε στις **11-2-2006** στο ημερολόγιο «**ΛΟΓΙΑ ΖΩΗΣ**», και όσα γράφει είναι σωστά. Ο λόγος όμως που το αναδημοσιεύουμε εδώ δεν η ορθότητα του κειμένου αλλά **η κάκιστη εφαρμογή του**. Σύμφωνα με πληροφορίες που έφτασαν στα γραφεία του περιοδικού, **ο ίδιος άνθρωπος** που έγραψε αυτά τα λόγια, ταξίδεψε από την Αθήνα στην Πτολεμαΐδα στις 21-1-2006 όπου **–με συνοδεία δικηγόρου παρακαλώ–** κλείδωσε την πόρτα της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας της πόλης και απαγόρευσε την είσοδο και τη λειτουργία της μέχρι καιρού...

Αιτία, πρώτιστα και κύρια η επιμονή του παλαιού “προϊστάμενου” για το κουμάντο της εν λόγω εκκλησίας, δηλαδή **ΤΟ ΜΟΙΡΑΣΜΑ της τούρτας** – για να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα του ημερολογίου.

Αφετέρου η ασχετοσύνη και η ανικανότητα μιας “ηγείας” που αυθαίρετα, χωρίς κανένα καταστατικό δικαίωμα και παραβιάζοντας όλες τις περί του αντιθέτου ΑΡΧΕΣ των Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών, αποτόλμησε να **ΒΑΛΕΙ ΠΟΔΙ** και να επιβάλλει το θέλημά της σε ξένα χωράφια[*] αποφασίζοντας να διατάξει σε μια εκκλησία που, σύμφωνα με την ιστορία και διδασκαλία των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, είναι **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΗ** και **ΑΥΤΟΝΟΜΗ**, πότε και πώς θα λειτουργεί και με ποιον επικεφαλής της.

[*] Είναι αλήθεια ότι υπάρχει κάποιο

Η ΤΟΥΡΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΦΑΓΕ ΚΑΝΕΙΣ!

Ήταν δυο αδερφάκια, αγοράκια. Μια μέρα έμειναν μόνα στο σπίτι, γιατί η μαμά είχε μια εξωτερική δουλειά. «Θα διαβάσετε τα μαθήματά σας, κι όταν τελειώσετε, σας έχω φτιάξει μια μικρή τούρτα στο ψυγείο, θα τη βγάλετε, θα την κόψετε και θα κεραστείτε. Ήσυχα και όμορφα. Μετά να παίξετε.» Πράγματι, διάβασαν τα μαθήματά τους και όλο λαχτάρα έβγαλαν την τούρτα. «Εγώ θα την κόψω», είπε ο πιο μικρός. «Τι λες; Φυσικά εγώ θα την κόψω, που ξέρω κι από μοιρασιά», είπε ο μεγάλος. Με τα εγώ κι εγώ, πέρασε κανένα δεκάλεπτο, και στο μεταξύ άναψαν τα πνεύματα. Άρχισε να σπρώχνει ο ένας τον άλλον. Ευτυχώς το μαχαίρι ήταν στο τραπέζι και όχι στα χέρια τους. >>>

πρόβλημα με το ιδιοκτησιακό καθεστώς του κτιρίου της εν λόγω εκκλησίας, όπως δυστυχώς συμβαίνει με πολλά ακόμη κτίρια της εν λόγω ομάδας εκκλησιών, τα οποία –αν και πληρώθηκαν κυρίως από τα μέλη τους, έντεχνα έχουν περιέλθει σε κάποιο σωματείο της Αθήνας, το οποίο καταχρηστικά τώρα εκδιώκει τους αληθινούς ιδιοκτήτες...

Διά του λόγου το αληθές, αντιγράφουμε από τη βιογραφία του Κ. Μεταλληνού: «... η επί μέρους Εκκλησία είναι μια αυτόνομη και αυτοτελής μονάδα που διατηρεί απ’ ευθείας πνευματικό σύνδε-

Μ έ γ α Η θ ι κ ό Α τ ό π η μ α

>>> Κάποια στιγμή άρπαξε την τούρτα ο μεγάλος να την κόψει στον πάγκο με την ησυχία του. Θύμωσε ο μικρός, όρμησε να την πάρει... και η τούρτα βρέθηκε στο πάτωμα, ένας σωρός από σαντιγί, τρούφα και κερασάκια. Το περιστατικό χαράχτηκε μέσα τους. Τούρτα δεν έφαγε κανείς, χώρια η στενοχώρια, χώρια η λάντζα, χώρια η τιμωρία της μαμάς! Χρόνια μετά, ο ένας από τους δύο γνώρισε τον Ιησού Χριστό προσωπικά και διηγιόταν την ιστορία στο πνευματικό της πλαίσιο.

Ο εγωισμός φέρνει την καταστροφή, μας στερεί βάνουσα αυτά που θα απολαμβάναμε. Ο εγωισμός δηλητηριάζει τις σχέσεις, αφήνοντας τη συφή γεύση της δήθεν επικράτησης. Αυτά είναι πάνω-κάτω γνωστά. Στη λύση πρέπει να επιμείνουμε. Να αρνηθούμε τον εαυτό μας, να πεθάνει ο εγωισμός και η διεκδίκηση μέσα μας και στη θέση τους να έρθει ο χαρακτήρας του Χριστού. Τότε, ακόμη κι απ' τη γωνιά, παραγκωνισμένοι, θα έχουμε χαρά, θα απολαμβάνουμε τα αγαθά του Θεού στη ζωή μας.

σμο με τον επουράνιον Κύριό της. Είναι μια αυτοκυβέρνητη πνευματική οικογένεια η οποία αντιμετωπίζει τα ειδικά προβλήματά της η ίδια, κι αποφασίζει η ίδια ζητώντας με προσευχή την οδηγία και την ενότητα του Αγίου Πνεύματος.» [Γ. Ζερβόπουλου, «Έπεσε ο Δυνατός», Αθήνα 1970, σελ. 141. Υπογραμμίσεις του «Τ».

Αν και κατά πόσον οι δράστες τέτοιων ενεργειών διατηρούν ακόμη οποιαδήποτε εκτίμηση για τον Κ. Μεταλ-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΛΟΓΙΑ ΖΩΗΣ» Τ.Θ. 59438-141 10 Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ

Αντλ. 07.20' Δύση 17.59' Σελήνη 13ημ.

11

Βλασίου υπ. Θεοδώρου Αυγούστου

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2006

Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς Αυτού: Εάν τις θέλη να έλθω οπίσω Μου, ας απαρνηθῇ εαυτόν, και ας σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού, και ας Με ακολουθῇ.

Ματθαίος ις' 24

Η τούρτα που δεν έφαγε κανείς!
Ήταν δυο αδερφάκια, αγοράκια. Μια μέρα έμειναν μόνο στο σπίτι, γιατί η μαμά είχε μια εξωτερική δουλειά. «Θα διαβάσετε τα μαθήματά σας κι όταν

ληνό, και την πρακτική του διδαχή, είναι απορίας άξιο. Μάλλον κατηλεύονται το όνομα και την ιστορία του, για να ικανοποιήσουν τη φιλοδοξία τους.

Είναι ωραίο να γράφει και να λέει κάποιος μεγάλα λόγια, αλλά είναι πολύ κακό όταν ο ίδιος και το σινάφι του ζώντας μέσα σε πνευματικό σκοτάδι επιβάλλουν αναγκαστικούς νόμους ως άλλη δικτατορία και εξασκούν εξουσία που ανέλαβαν και διαχειρίζονται χωρίς ηθικό και βιβλικό έρεισμα.

Και ενώ οι πρωταγωνιστές της παραπάνω –νομότυπης ίσως, πλην ανήθικης– ενέργειας, τολμούν να διδάσκουν στους άλλους ότι «Ο εγωισμός φέρνει την καταστροφή, μας στερεί βάνουσα αυτά που θα απολαμβάναμε. Ο εγωισμός δηλητηριάζει τις σχέσεις, αφήνοντας τη συφή γεύση της δήθεν επικράτησης», οι ίδιοι αποφάσισαν: **–Αν δεν αναγνωρίζετε τον άνθρωπό μας και τις διδαχές που εμείς σας επιβάλλουμε, τότε κλειδώνουμε την εκκλησία και σας αφήνουμε απ' έξω!!!**

[Ανήρ Μακεδών]

[Συνέχεια στην επόμενη σελίδα]

Το σχόλιο του «Τ»

Δεν είναι το πρώτο κακό που έχει κάνει η εν λόγω “ηγετική” ομάδα –ήδη σχεδόν έχουν διαλύσει αρκετές εκκλησίες της “Κοινωνίας” στην Αττική και όχι μόνο–, όμως το να φτάσουν και να κλειδώσουν έναν ευκτήριο οίκο και να πετάξουν έξω το εκκλησίασμά του, αυτό δεν έχει ξανακουστεί και ίσως αποτελέσει παγκόσμια πρωτοτυπία(!!!).

Την ίδια ώρα που Καθολικοί και Ορθόδοξοι συμφώνησαν να χτίσουν και να λειτουργούν από κοινού το εικονιζόμενο εκκλησιαστικό κτίριο στην πόλη Ντούμμαρ της Συρίας, στη δική μας Πτολεμαΐδα εμποδίζονται να συνυπάρχουν ΠΙΣΤΟΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ...

Η Επιστολή προς Εβραίους συμβουλεύει: **«Ενθυμείσθε τους προεστώτάς σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών»** (Εβρ. 13/1γ/7). Με τις ενέργειές τους αυτές οι κατέχοντες τους θώκους της Εκτελεστικής Διακονίας των Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών, νομίζουν ότι τιμούν τον Θεοφ. Ζαφειρόπουλο, τους α-

«Δώσε σε κάποιον εξουσία, για να γνωρίσεις το χαρακτήρα του»

Σοφή Παροιμία

Και ύστερα ρωτάνε μερικοί γιατί φεύγουν οι άνθρωποι από τις εκκλησίες... [*]

δελφούς Ι. και Στ. Χατζόπουλο και τον Κ. Μεταλληνό; Κάθε άλλο...

Γενικώς, όταν καταλαβαίνουν ότι θα εξυπηρετηθούν, γίνονται ένα με ΟΛΟΥΣ τους Διαμαρτυρόμενους, μέσα τους όμως νιώθουν χειρότερα από το σκύλο και τη γάτα... Με τον τρόπο αυτό αποδεικνύουν ότι είναι ψευδεπίγραφοι μαθητές, που άδικα κάθονται “επί της καθέδρας” εκείνων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Μετά από τα παραπάνω άλλοι ας πουν αν οι ένοικοι του πύργου της οδού Αλκιβιάδου μπορούν να ονομάζονται ακόμη “Ευαγγελικοί”, **ΣΙΓΟΥΡΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ “ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ”.** ☹

[*] Στο τεύχος Νοεμβρίου 2002 είχαμε δημοσιεύσει αυτό το σκίτσο. Τα γεγονότα επαληθεύουν ακόμη μία φορά τον «Τ»

Μια δεύτερη ματιά

ΤΟ «ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ» ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Για τα ίχνη της ζωής μας, που αναφερόμαστε στο προηγούμενο τεύχος, καλό είναι να θυμηθούμε ότι η φράση «περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού» στη μετάφραση των Ο' αποδίδεται ως «ευηρέστησε τω Θεώ», δηλαδή ο τρόπος που έζησε τη ζωή του ευχαρίστησε/ικανοποίησε τον Θεό. Έτσι χρησιμοποιείται στην Επιστολή προς Εβραίους («προ γαρ της μεταθέσεως μεμαρτύρηται ευαρεστηκέναι τω Θεώ» 11/α/6). Το ίδιο σημειώνεται και για τον Νώε, που «τέλειος ων εν τη γενεά αυτού τω Θεώ ευηρέστησεν» (Γεν. 6/ς/9). Ασφαλώς δεν είναι τυχαίο ότι ο Θεός μαρτύρησε από τον Ουρανό κατά τη βάπτισή του Ιησού ότι «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήτην» (Ματθ. 3/γ/17).

Το περπάτημα μαζί με τον Θεό υπονοεί ταυτότητα στη σκέψη, στα λόγια και στις πράξεις, ενώ ως αντίθετο αναφέρεται το περπάτημα «εν βουλή ασεβών» (Ψαλμ. 1/α/1), που αφορά την παράβαση των θείων οδηγιών και διαταγμάτων.

Ο Ενώχ δεν ήταν ο μοναδικός από τους ανθρώπους που σεβάστηκαν τον Θεό στη ζωή τους, υπήρξε όμως ένα μεγάλο παράδειγμα της πίστης που ευχαριστεί τον Θεό. Ο Σολομώντας μιλώντας

στον Θεό για τον Δαβίδ, είπε ότι «περιεπάτησεν ενώπιόν σου εν αληθεία και εν δικαιοσύνη και εν ευθύτητι καρδίας μετά σου» (Α' Βασ. 3/γ/6).

Η γενική ιδέα της Αγίας Γραφής αποδίδεται, νομίζουμε, στο λόγο που είπε ο Ιησούς του Ναυή στους Ισραηλίτες: «Προσέχετε όμως σφόδρα να εκτελήτε τας εντολάς και τον νόμον, τον οποίον Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξεν εις εσάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να λατρεύετε αυτόν εξ όλης της καρδίας σας και εξ όλης της ψυχής σας» (Ιησ. 22/κβ/5).

Το πνεύμα αυτό μεταφέρει και ο απόστολος Παύλος γράφοντας στους Θεσσαλονικείς: «Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πώς πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον· διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού» (Α' Θεσ. 4/δ/1-2).

“ΕΘΝΙΚΕΣ” ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ

Συμπληρωματικά με όσα είχαμε γράψει στο τεύχος Μαΐου 2005, σχετικά με την άλωση της Κωνσταντινούπολης, στα διαβάσματά μας συναντήσαμε ανα-

φορά από το έμμετρο «Χρονικόν περί της των Τούρκων βασιλείας» του Ιέρακος (από το 1300 μέχρι το 1461), σύμφωνα με το οποίο όταν ο Μουράτ ο Β, πο-

λιορκούσε τη Θεσσαλονίκη, αντιμετώπισε σθεναρή αντίσταση και ήταν έτοιμος να σταματήσει την πολιορκία αλλά τότε του παρουσιάστηκαν μοναχοί από την **Μονή Βλατάδων** και του υπέδειξαν πώς να κόψει την υδροδότηση της πόλης για να αναγκαστούν οι κάτοικοι να παραδοθούν από λειψυδρία. Να πώς περιγράφει το γεγονός ο μέγας λογοθέτης του Πατριαρχείου Κωνσταντινούπολης:

«Τινές των μοναχών / των ρακενδύτων εκ των Βλαντέων της μονής / γράφουσι δε και λέγουσι: / Ω Κύριε Σουλτάνε / Ως ει τοι σοι εστί βουλευτόν άρξαι Θεσσαλονίκης / λαβείν και ταύτην και υμάς και πάντας τους εν πόλει / τους υδροχόους έκοψον σωλήνας Χορτιάτου / δίψη πιεζομένων δε απάντων κι απορία / ακόντων τελεσθήσεται όπερ ποθείς γενέσθαι / Όρος Χορτιάτης έστι δε κείμενον υπέρ ταύτη / εξ ου τη πόλει άριστον ύδωρ ηδύ εισρέει».

Λέγεται ότι ο Μουράτ έδωσε μεγάλα προνόμια στη Μονή για τη συνεργασία της με τους Τούρκους και «*φρουρόν [τουρκ. = τσαούς]*» έθηκεν εν αυτή τιμής ένεκεν», γι' αυτό και ονομάσθηκε «**Τσαούς**

Μοναστήρ». Επιπλέον, όπως σημειώνει ο Καθηγητής Π. Καρολίδης στην Ιστορία του Κ. Παπαρηγόπουλου:

«Διαρκούσης της πολιορκίας της Θεσσαλονίκης ή μικρόν μετά την άλωσιν της πόλεως ταύτης ενεφανίσθησαν εν τω στρατοπέδω του Μουράτ Β' απεσταλμένοι των ιερών μονών του αγιωνύμου όρους Άθω και προσήνεγκον αυτώ την υποταγήν της ιερατικής αυτών πολιτείας. Ο οθωμανός μονάρχης ευμενώς εδέξατο τους απεσταλμένους και ανεγνώρισε και επεκύρωσε πάντα τα δικαιώματα και προνόμια, ων απέλαυνεν η ιερά πολιτεία επί των ελλήνων αυτοκρατόρων».

Τα παραπάνω έγιναν το 1430, ύστερα δε από 23 χρόνια έπεσε και η Κωνσταντινούπολη στα χέρια του Μωάμεθ Β', γιου του Μουράτ, και έγιναν όσα παρουσιάσαμε στο προαναφερθέν τεύχος μας.

- «Νέα Ελλάς», Τρύφ. Ευαγγελίδου, Αθήνα 1913, σελ. 10.
- www.myriobiblos.gr/texts/greek/constantelos_martiries_ch2.html
- Κ. Παπαρηγόπουλου, «Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», Εκδ. Ελευθερουδάκη, Αθήνα, τόμ. 5, σελ. 253.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ

Κατακρίνοντας την αντιχριστιανική διαγωγή του Ευαγγελικού «ιεροκήρυκα» Πατ Ρόμπερτσον –που ζήτησε τη δολοφονία του προέδρου της Βενεζουέλας– γράψαμε στο τεύχος περασμένου Σεπτεμβρίου: «**Εκείνο που περιμένουμε πλέον είναι μια ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΟΚΗΡΥΞΗ τέτοιων ανθρώπων από τους Έλληνες Ευαγγελικούς**».

Στο τεύχος Νοεμβρίου του ευαγγελικού περιοδικού «**Θεσσαλονικείς**» ο Στέφανος Κατσάρκας μεταξύ άλλων έγραψε:

Εστί δε Ρόμπερτσον ένας από τους πιο γνωστούς ευαγγελικούς “φονταμενταλιστές” της Αμερικής, που εμφανίζεται πολύ

συχνά και διδάσκει χριστιανισμό στους χριστιανικούς τηλεοπτικούς σταθμούς – και στο δικό μας μακαρίτικο “ΕΛΛΑΣ 62”. Φιγούρα γνωστή και από τις διαφημίσεις βιβλικών σχολείων στο περιοδικό “Christianity Today” – δυστυχώς.

Αδελφοί χριστιανοί ευαγγελικοί των Ηνωμένων Πολιτειών, τι χριστιανισμός είναι αυτός που πιστεύετε; με τι λόγια να χαρακτηρίσουμε το γεγονός ότι ανέχεστε και στηρίζετε τέτοιου είδους “πνευματικούς” ηγέτες; Έχουμε και στο παρελθόν γράψει αρκετά για τους “δίκαιους” πολέμους που υποστηρίζετε όπως εκείνος της Παλιάς Διαθήκης και που κατηγορείτε για “μοντερνισμό” όσους ζητούν την ειρήνη. Και δε βρέθηκε ούτε ένας ελληνοαμερικανός

χριστιανός να απαντήσει, εκεί που κάποιοι είχαν σπεύσει άλλοτε να επιχειρηματολογήσουν σε θέματα πολύ μικρότερης σημασίας. Ή μήπως στηρίζετε και πάλι τέτοιες εγκληματικές προθέσεις στην Παλιά Διαθήκη; εκεί που ο Σαμουήλ “κατέκοψε τον Αγάγ ενώπιον του Κυρίου εν Γαλαάλοις”; Απαντήστε μας: μόνο οι εκτρώσεις και οι ομοφυλόφιλοι σας ενδιαφέρουν;

Αναλογίζεστε άραγε πόσο έδαφος έχουμε χάσει σ’ ολόκληρο τον κόσμο, εμείς οι

ευαγγελικοί από τη δυσφήμιση που έχουν προκαλέσει στο όνομα “ευαγγελικός” — και έμμεσα στην πίστη του Χριστού — τέτοιου είδους φαινόμενα και τέτοιες ενέργειες;

Βέβαια οι Αμερικανοί Ευαγγελικοί προφανώς δε θα διαβάσουν το κείμενο του Σ.Κ., ευχόμαστε τουλάχιστον να το προσέξουν κάποιοι Ελληνοαμερικανοί όπως επίσης και μερικοί Αμερικανοέλληνες. ☹

Ο ΨΑΛΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Παίρνοντας θέση για την διαγωγή των ιεροψαλτών ο Αρχιεπίσκοπος σημειώνει στη μελέτη του «ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΙΕΡΟΨΑΛΤΟΥ»:

«Παρεκτροπαί, και δη δημόσιοι, και πάθη κείνται πέραν και μακράν αυτού. Όπως ουδείς έκδοτος εις τοιαύτα πάθη, με παρελθόν βεβαρημένον, επιτρέπεται να εισέλθῃ εις τα ἅγια των ἁγίων, εις τας τάξεις του ιεροῦ δηλονότι κλήρου, οὕτω πως αναλογικῶς τρόπον τινά, και ο ιεροψάλτης δέον να εἶναι προσεκτικός εις την καθόλου ζωὴν και συμπεριφορὰν του, ὥστε να μη υ-

πάρχουν εις βάρος του «αιτιάματα» ως εκ του τρόπου της εν γένει ζωῆς και πολιτείας του.»

Και περὶ μεν των ψαλτάδων πολλά μπορεί να λέγονται και να γίνονται, ὅπως π.χ. να απολυθούν και να χάσουν το μισθό τους· όταν ὁμως ο λόγος γίνεται περὶ των επισκόπων, τότε **«απορία ψάλτου βηξ».** ☹

• http://www.ecclesia.gr/greek/archbishop/meletes/manual_ieropsalti_11.html

ΟΙ “ΘΕΟΦΡΟΝΕΣ”...

Σχολιάσαμε στο τεύχος Μαΐου 2004 στην άφρονα ενέργεια του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως να δεχθεί τον Σάκη Ρουβά για να τον “ευλογήσει” και να του ευχηθεί “καλή επιτυχία” στη Eurovision, παρ’ ὅλο που το τραγούδι του ήταν ένα αισχρό “πορνοτραγούδο”...

Λίγο πριν το παρόν τεύχος παραδοθεί στο τυπογραφείο, στην εκπομπή “**Αποκάλυψη**” του τηλεοπτικού σταθμού ANTE-NA (13-3-06) παρουσιάστηκε ο εν λόγω τραγουδιστής ως οπαδός της “**Εκκλησίας των Θεοφρόνων**”[*], μαζί με άλλα γνωστά ονόματα, μεταξύ των οποίων ανα-

φέρθηκε και εκείνο της συζύγου του τέως πρωθυπουργού, **Δήμητρας Λιάνη Παπανδρέου.**

Δεν θα πούμε εμείς σε κανέναν ποιο “θεό” θέλει να λατρεύει. Ο κόσμος εντούτοις αναρωτιέται, “**Τι δουλειά έχει η αλεπού στο παζάρι;**” κι ο αναγνώστης ας ορίσει εν προκειμένω, ποιο είναι το παζάρι και ποια είναι η αλεπού... ☹

[*] Η εν λόγω “εκκλησία” είναι μια ακόμη αίρεση που ανακατεύει τον Θεό μαζί με τον Δία και τα χριστιανικά ιερά κείμενα με εκείνα των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, του ταοϊσμού κ.λπ.

Πρέπει η γυναίκα να φοβάται τον άντρα της;

Σίγουρα έχετε βρεθεί σε γάμο με παπά και με κουμπάρο. Τη στιγμή που ο λειτουργός λέει τη φράση, «**Η δε γυνή ίνα φοβήται τον άνδρα**» (Εφεσ. 5/ε/33), παρατηρείται ένα σούσουρο και όλοι ρωτούν: –Τι έγινε; του πάτησε το πόδι; Αν λοιπόν η νύφη πάτησε το πόδι του γαμπρού, είναι σαν να του είπε: –καμία διάθεση δεν έχω να σε φοβάμαι!

Χωρίς αμφιβολία αυτή η πράξη αποτελεί ασέβεια, τόσο προς την τελετή όσο και προς τον χώρο που συμβαίνει. Η ερώτηση όμως παραμένει, –Πρέπει στ’ αλήθεια η γυναίκα να φοβάται τον άντρα της;

Είναι ενδιαφέρον να προσέξουμε ότι όλες οι νεότερες μεταφράσεις της Καινής Διαθήκης εξηγώντας το χωρίο αυτό χρησιμοποιούν έναν πιο κατάλληλο όρο, λέγοντας «**η γυναίκα να σέβεται**» τον άντρα της.

Η ελληνική λέξη φόβος (και το σχετικό ρήμα φοβούμαι), υπάρχουν σχεδόν 100 φορές στο αρχαίο κείμενο της Καινής Διαθήκης, όμως με διαφορετικές σημασίες και αξίζει τον κόπο να δούμε ποιες είναι αυτές.

Η έννοια του φόβου χρησιμοποιείται με πρακτική αλλά και με ηθική σημασία. Στην πρώτη περίπτωση σημαίνει αυτό που λέμε κι εμείς στην καθημερινή γλώσσα, δηλαδή φοβάμαι, τρομοκρατούμε κ.λπ.

Έτσι όταν ο απόστολος Παύλος λέει, «**Εάν πράττης το κακόν, φοβού· διότι [ο**

άρχοντας] δεν φορεί ματαίως την μάχαιραν» (Ρωμ. 13/ιγ/4), επισημαίνει τον κίνδυνο να υποστείς δυσάρεστες συνέπειες, που μπορούν να φτάσουν μέχρι και την απώλεια της ζωής σου. Αυτός ο κίνδυνος γεννάει την πρώτη μορφή του φόβου.

Αλλά υπάρχει και ο φόβος με μια ηθική έννοια, όπου ταυτίζεται με έννοιες όπως σεβασμό, τιμή, ευλάβεια, θαυμασμό κ.λπ. Να μερικά παραδείγματα:

Όταν ο Χριστός θεράπευσε τον παραλυτικό, «**ιδόντες οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν τον Θεόν, όστις έδωκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους ανθρώπους**» [κειμ.=εφοβήθησαν και εδόξασαν] (Ματθ. 9/θ/8). Εδώ η λέξη σημαίνει θαυμασμό.

Στη σκηνή της Μεταμόρφωσης του Χριστού, μια φωνή ξέρουμε ότι ακούστηκε από τον ουρανό. Τότε «**ακούσαντες οι μαθηταί έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα**» (Ματθ. 17/ιζ/6). Εδώ η λέξη σημαίνει ερό φόβο.

Ο απόστολος Πέτρος καλεί τους χριστιανούς, ως πνευματικούς δούλους του Θεού, «**Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε**» (Α΄ Πέτρ. 2/β/17). Εδώ η λέξη σημαίνει σεβασμό.

Ο Ρωμαίος εκατόνταρχος Κορνήλιος ήταν άνθρωπος που περιγράφεται ως «**ανήρ δίκαιος και φοβούμενος τον Θεόν**»

(Πράξ. 10/1/22). Εδώ η λέξη σημαίνει αναγνώριση.

Οι Φαρισαίοι δεν ήθελαν να πουν ελεύθερα τη γνώμη τους για τον Βαπτιστή Ιωάννη επειδή **«εφοβούνται τον λαόν· διότι πάντες είχαν τον Ιωάννην ότι ήτο τωόντι προφήτης»** (Μάρκ. 11/α/32). Εδώ η λέξη φανερώνει σκοπιμότητα.

Αλλά ποια είναι η έννοια του φόβου από μέρους της γυναίκας προς τον άντρα της; Χωρίς αμφιβολία εδώ ο φόβος σημαίνει τον υγιή σεβασμό που μια γυναίκα πρέπει να έχει για το σύζυγό της λόγω του σεβασμού που προηγούμενα έχει προς τον Θεό.

Η λογική αυτή βρίσκεται σε ένα προηγούμενο χωρίο όπου ο Παύλος προτρέπει τους Χριστιανούς να υποτάσσονται ο ένας στον άλλο **«εν φόβω Θεού»**, δηλαδή με τον τρόπο που σέβονται τον Κύριο (Εφεσ. 5/ε/21). Πώς σεβόμαστε τον Θεό και υποτασσόμαστε στο θέλημά Του; Επειδή οι καρδιές μας είναι γεμάτες από αγάπη γι' Αυτόν. Ο σεβασμός και η αγάπη δεν είναι ιδιότητες αντικρουόμενες.

Ο γνήσιος σεβασμός δεν παράγεται από μια τακτική εκφοβισμού αλλά μάλλον προκαλείται από μια θυσιαστική έκφραση αγάπης. Απέναντι σ' αυτή την αγάπη, στη συνέχεια, προκύπτει σεβασμός προς εκείνον που την προσφέρει από εκείνον που την εισπράττει.

Δεν είναι μια σχέση που τείνει να γελοιοποιήσει ή να περιφρονήσει τον άλλο, αλλά μια υγιής σχέση που προκύπτει αυθόρμητα και είναι αλήθεια ότι, αν ένας άντρας αγαπάει τη γυναίκα του **«ως το εαυτού σώμα»** (εδ. 28-29), όλο και περισσότερος σεβασμός θα γεννιέται στην καρδιά εκείνης της γυναίκας.

Αυτή η σχέση προχωρεί με τη σειρά της σε μια ακόμη ανώτερη έννοια, που είναι ε-

κείνη της **«υποταγής»** (όσο κι αν η λέξη αυτή περιφρονείται στη σύγχρονη κοινωνία μας). Υποτασσόμαστε στον Χριστό, ακριβώς όπως ο Ιησούς υποτάχθηκε στον Πατέρα (Φιλιπ. 2/β/5). Υποτασσόμαστε ο ένας στον άλλο στην αμοιβαία υπηρεσία (εδ. 21). Σ' αυτή την υποταγή δεν υπάρχει προσβολή ή υποτίμηση αλλά μεγάλη τιμή.

Η Καινή Διαθήκη διδάσκει ότι υπάρχει μια πνευματική κλίμακα εξουσίας που επικρατεί στη βασιλεία του Χριστού. Ο Θεός είναι η κεφαλή (με την έννοια της ιεραρχίας) του Χριστού, ο Χριστός είναι η κεφαλή του άνδρα, και ο άνδρας είναι η κεφαλή της γυναίκας (Α' Κορ. 11//3). Η χριστιανή γυναίκα, που συμπεριφέρεται με αγένεια απέναντι στον χριστιανό άνδρα της, ατιμάζει και τον Χριστό και τον Θεό.

Ο σεβασμός που η γυναίκα έχει για τον άντρα της εκδηλώνεται με διάφορους πρακτικούς τρόπους. Δεν τον επικρίνει στους άλλους αλλά τον τιμά. Δεν του μιλάει αγενώς (ούτε εκείνος σ' αυτήν). Δεν τον παραμελεί στη σφαίρα των ευθυνών που ανήκουν στη φύση της ως γυναίκας, και δεν κάνει πράγματα πίσω από την πλάτη του που ξέρει ότι εκείνος δεν θα τα επιδοκίμαζε.

Μπορεί να διαφωνήσει μαζί του· μπορεί να εκφράσει τις ανησυχίες της· μπορεί ακόμη με σεβασμό να του εξηγήσει γιατί διαφωνεί. Αλλά αν προχωρήσει για να του κάνει μια σκληρή επίπληξη, αυτό είναι καταπάτηση της αρχής της Καινής Διαθήκης. Αν μάλιστα το κάνει αυτό δημόσια, τότε χειροτερεύει ακόμη περισσότερο το λάθος της.

Οι χριστιανές γυναίκες (και οι άνδρες εν προκειμένω) πρέπει να προωθούν τους εαυτούς τους σε υψηλό επίπεδο πνευματικής ευπρέπειας – σε αυτήν την περίπτωση, αναγνωρίζοντας και σεβόμενοι τους διακριτούς ρόλους που ορίστηκαν από τον Θεό.

«Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει...»

Θ α ύ μ α τ α (;)

Μόλις τον περασμένο Σεπτέμβριο είχαμε αναφερθεί στον Γερμανο-αμερικανό Πεντηκοστιανό ιεροκήρυκα Reinhard Bonnke και τα εκατομμύρια αναξιόπιστων “επιστροφών στον Χριστό” που διαφημίζει. Δεν είχαμε ασχοληθεί ωστόσο με τις περίφημες “θεραπείες” που δέχον συνοδεύουν τις εκστρατείες του σε χώρες της Αφρικής. Ήρθε όμως η ώρα, ν’ αποδειχθεί πως και τα πολυάριθμα θαύματα που εκτελεί είναι της ίδιας ποιότητας, όπως προκύπτει από ένα δικό του γράμμα που στάλθηκε στους οπαδούς του πριν από λίγες εβδομάδες και από το οποίο μεταφέρουμε εδώ ένα ενδιαφέρον τμήμα.

Αγαπητέ μου συνεργάτη στον ευαγγελισμό

Αυτή είναι μια πολύ προσωπική επιστολή.

Ανάρρωση από Ασθένεια

Όταν επέστρεψα από την ευλογημένη από τον Θεό σταυροφορία του ευαγγελίου στην **Παπούα Νέα Γουινέα**, αισθανόμουν πολύ καλά, αλλά πήγα να δω το γιατρό μου, που έκανε το συνηθισμένο έλεγχο του αίματος και της υγείας μου. Αυτός όμως αποκάλυψε μια αναπάντεχη κατάσταση – **καρκίνο του προστάτη**.

Αυτή η απροσδόκητη ανακάλυψη μας οδήγησε σε πολλή προσευχή και επάλειψη με λάδι. Υπήρξε μια επείγουσα ανάγκη την οποία δεν είχα δοκιμάσει ποτέ πριν στη ζωή μου. Εντούτοις, σύντομα είδα καθαρά ότι ο Κύριος θα χρησιμοποιούσε τα χέρια των χειρουργών. Το νοσοκομείο μπορούσε να με προσέξει χωρίς καθυστέρηση. Ο χειρουργός, **ένας αναγεννημένος χριστιανικός, αφαίρεσε επιτυχώς και συνολικά τον κακοήγη όγκο**. Μπορούσε επίσης με χαρά να βεβαιώσει ότι οι εξετάσεις έδειξαν πως η ασθένεια δεν είχε εξαπλωθεί στα οστά ή τους λεμφαδένες μου.

Παρακαλώ ευχαριστείτε μαζί μου τον Κύριο που κάνει όλα τα πράγματα καλά. Πιστεύω ότι έχω μακροχρόνιο μέλλον για ευαγγελισμό μπροστά μου, τουλάχιστον για το υπόλοιπο αυτής της δεκαετίας. Από το 2000 έχουμε λάβει περίπου 40 εκατομμύρια κάρτες αποφάσεων, κάθε μια από τις οποίες υπογράφεται από κάποιον που πιστοποιεί ότι έχει δεχτεί τον Ιησού και τη σωτηρία. Ήδη ξέρετε ότι ο στόχος μας είναι 100 εκατομμύρια νέες ανταποκρίσεις σ’ αυτή την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα. **Η πίστη μου στηρίζεται σαν βράχος στον Θεό· Τον εμπιστεύομαι για τίποτα λιγότερο.**

Και τι θα συμβεί πέρα από το 2010; Αυτή δεν είναι η ημέρα των μικρών πραγμάτων· δεν μπορεί να είναι, με τη σταθερή μας προσδοκία για το σύντομο ερχομό του Ιησού. Η υπόσχεση του ευαγγελίου της σωτηρίας είναι για “όποιον πιστεύει”, όχι για μερικούς τυχερούς. Ο Γολγοθάς δεν είναι κανένα παιχνίδι στο καζίνο· είναι απόλυτη βεβαιότητα. (...)

Χωρίς ίχνος κακής διάθεσης, επειδή εμείς δεν παίζουμε με τον πόνο κανενός, αναρωτιόμαστε πώς αυτός που –όπως ισχυρίζεται– έχει θεραπεύσει τόσους τυφλούς, κουφούς, παράλυτους και καρκινοπαθείς, χρειάζεται να πηγαίνει τακτικά για έλεγχο στους γιατρούς και τελικά να κάνει εγχείριση σε νοσοκομείο. Αφού διακηρύττει ότι ο Χριστός κάνει θαύματα όπως στο παρελθόν, γιατί δεν περίμενε να τον κάνει καλά ο Χριστός αλλά κατέφυγε στους γιατρούς της Αμε-

ρικής; Εκτός και αν ο Θεός κάνει θαύματα μόνο στους ιθαγενείς της Αφρικής αλλά έχει τα πολυτελή νοσοκομεία για τους ιεροκήρυκες... Και ας μη βιαστεί κανείς να επικαλεστεί τον “σκόλοπα” του Παύλου, επειδή, ο απόστολος την πληγή την ΑΠΟΔΕΧΤΗΚΕ και δεν πήγε σε γιατρούς για να τον θεραπεύσουν...

Και ένα επιπλέον σημείο. **Άλλη μια φορά ο Bonnke ζητάει ΧΡΗΜΑΤΑ.** Ιδού το τέλος της επιστολής:

Σοβαρή οικονομική ανάγκη

Το 2006 υπόσχεται να είναι το έτος της μεγαλύτερης συγκομιδής. Πηγαίνουμε σε τόπους όπως το Abuja (Φεβρουάριος) και το Λάγος (Νοέμβριος) και έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι αυτές θα είναι οι μεγαλύτερες και λαμπρότερες συναθροίσεις που έχουμε δοκιμάσει ποτέ. Δεν ενδιαφέρομαι για τα αισθήματα αλλά για να αρπάξω από τον εχθρό εκατομμύρια πολύτιμων ψυχών. Όμως συμβαίνει προς το παρόν να είμαστε σε μια σοβαρή οικονομική κρίση. Η προετοιμασία γι' αυτές τις εκστρατείες είναι δαπανηρή επειδή μπορούμε και πρέπει να περιμένουμε τεράστια πλήθη ανθρώπων. Παρακαλώ βοηθήστε μας να προσευχηθούμε ώστε ο Κύριος να παράσχει τους πόρους που χρειαζόμαστε. Πρέπει να συνεχίσουμε και να μην τολμήσουμε να εγκαταλείψουμε. Δεν είναι εκπληκτικό που ο εχθρός μας χτυπάει με κάθε όπλο, αλλά θα υπερνικήσουμε γιατί ο Ένας έχει υπερνικήσει! Μπορώ να είμαι τόσο τολμηρός ώστε να σας ζητήσω να κάνετε μια ειδική θυσία; Ο Κύριος θα σας ανταμείψει εκατονταπλάσια.

Θα ήταν τιμή μου να λάβω νέα σας σύντομα. Χρειαζόμαστε επειγόντως τη μεσιτική προσευχή σας καθώς επίσης και τη δράση. Δικός σας, από καρδιά προς καρδιά, με την αγάπη του Ιησού **Reinhard Bonnke, Ευαγγελιστής**

Εμείς τέτοιες συμπεριφορές ούτε τις καταλαβαίνουμε ούτε βρίσκουμε στη Βίβλο παρόμοια παραδείγματα, γι' αυτό και τις σχολιάζουμε αρνητικά. Άλλοι όμως, αλίμονο, προσπαθούν να ταυτίσουν με τέτοιες πράξεις το όνομα του Θεού και μερικοί προσπαθούν να τις μιμηθούν... Είναι ό,τι χειρότερο θα μπορούσαν να κάνουν. ❧

\$ \$ ΝΕΟ “ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΚΟ” ΣΚΑΝΔΑΛΟ \$ \$

Στο επόμενο τεύχος θα παρουσιάσουμε το καινούργιο αεροπλάνο ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ από τους “*π ρ ο φ ή τ ε ς*” **Kenneth και Gloria Copeland, αξίας 20.000.000 δολαρίων.**

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ

Πριν από κάποιο καιρό κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Λιβάνη ένα βιβλίο με τίτλο «Μια θρησκεία χωρίς απίστους – Ποδόσφαιρο». Δεν είχαμε βέβαια ούτε το χρόνο, ούτε και το ενδιαφέρον να το διαβάσουμε. Σύμφωνα όμως με τα δημοσιεύματα του Τύπου, ακόμη και σκέτος ο τίτλος του έχει ένα “μήνυμα”.

Το ποδόσφαιρο είναι “θρησκεία”! Όχι μόνο... Αντίθετα με τις άλλες, αυτή είναι μια “θρησκεία ΧΩΡΙΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ”, και στο σημείο αυτό πολλοί θα τη ζηλεύουν. Οι πιστοί του ποδοσφαίρου ξεπερνούν το άθροισμα των υπηκόων όλων μαζί των Μεγάλων Δυνάμεων. Η συνολική τηλεθέαση στο τελευταίο Παγκόσμιο Κύπελλο ανήλθε σε δισεκατομμύρια θεατές!!! Υπάρχει καμία άλλη θρησκεία που να συγκεντρώνει τόσους οπαδούς στις μεγαλύτερη γιορτή της;

Δεν ήταν έτσι πάντοτε τα πράγματα. Πριν από επτακόσια χρόνια ο βασιλιάς της Αγγλίας Εδουάρδος Β΄, έθεσε το ποδόσφαιρο εκτός νόμου. Ο Σαίξπηρ το διακωμώδησε. Οι διανοούμενοι του επιτέθηκαν με μίσος. Παρ’ όλες τις διώξεις και τις προσβολές, όμως, η θεά “μπάλα” νίκησε! **Και όχι μόνο νίκησε αλλά κατάφερε να έχει “λατρευτές” ανάμεσα στους οπα-**

δούς πολλών άλλων θρησκειών, που δεν το έχουν σε τίποτα να μην πάνε π.χ. στην εκκλησία, για να μη χάσουν κάποιο ματς...

Το ποδόσφαιρο, λοιπόν, είναι θρησκεία και σαν τέτοια δε μπόρεσε να αποφύγει την εκμετάλλευση των λειτουργιών της που το “μοιράζουν” δεξιά κι αριστερά, άλλες φορές για διεγερτικό και άλλες για “ναρκωτικό”, ανάλογα με την περίπτωση... Αυτό, το πιο δημοφιλές άθλημα που γέννησε ο άνθρωπος, μετατράπηκε σε “κλοτσosκούφι” της πολιτικής, έχει μπλεχτεί στα δίκτυα του τηλεοπτικού χρηματιστηρίου, το έχουν αλώσει οι “νο-νοί” του θεάματος και του χρήματος. Το λεηλάτησαν, οι “πρόεδροι”, οι κυβερνήσεις, οι διανοούμενοι...

Στον 21ο ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ αιώνα που ζούμε –ελλείψει άλλου σοβαρότερου κινήματος– οι ιθύνοντες του κόσμου όλο και περισσότερο θα υποκλίνονται στο νέο αυτό είδωλο –μαζί με τα άλλα σκουπίδια της τηλεόρασης– θα σπεύδουν να τιμήσουν είτε τη νικήτρια ομάδα είτε το νικητή τραγουδιστή με τιμές ανώτερες

από οποιοδήποτε αρχηγό κράτους. Επιτέλους οι τελευταίοι ζουν σε βάρος του δημόσιου ταμείου ενώ οι πρώτοι συμβάλλουν με τα έργα τους ...στη φορολογία θεαμάτων...

Όμως ποια σχέση μπορεί να έχουν όλα αυτά με τη χριστιανική αλήθεια; Ποια σχέση μπορούν να έχουν με τη θεά "Μπά-

λα" εκείνοι που θέλουν να λέγονται χριστιανοί;

Στη Βίβλο αναφέρεται ότι στην αποστολική εκκλησία «**εκ των λοιπών ουδείς ετόλμα προσκολληθή εις αυτούς**» (Πράξ. 5/ε/13).

Σήμερα όμως;..

Η ΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

Σοβαρό θέμα προέκυψε από την άστοχη δημοσίευση σε διάφορες δυτικές εφημερίδες γελοιογραφιών που σατιρίζουν τον Μωάμεθ. [Πρωτοδημοσιεύθηκαν σε δανέζικη ευαγγελική εφημερίδα.] Όπως ήταν εύλογο, οι οπαδοί του Ισλάμ δε θα μπορούσαν να ανεχθούν τέτοια ασέβεια.

Αντίθετα οι "φωτισμένοι" Ευρωπαίοι έχουν χάσει από καιρό κάθε μέτρο σοβαρότητας και ευθύνης, αφού πριν από τον ξένο θρησκευτικό ηγέτη φρόντισαν να "στολίζουν" με κάθε απρέπεια και ασέβεια τον αρχηγό της "δικής τους" θρησκείας, τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Στο ανόσιο αυτό σπορ δεν υστερούν δυστυχώς ούτε οι λεγόμενοι "άνθρωποι του πνεύματος" της χώρας μας, που είναι πάντοτε πρόθυμοι να υποστηρίξουν κάθε αισχρό και βλάσφημο.

Για το λόγο αυτό συμφωνούμε με την παρακάτω δήλωση του Αρχιεπισκόπου:

«(...) Η τέχνη και το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης δεν πρέπει να είναι ασύδοτα. Και προ πάντων δε μπορεί να τραυματίζουν το θρησκευτικό συναίσθημα των λαών. Καταδικάζουμε τα φαινόμενα της λοιδορίας και της γελοιοποίησης θρησκευτικών προσώπων ή συμβόλων (...)» (8/2/06). – Ανάλογη ανακοίνωση έκαναν και οι Ρωμαιοκαθολικοί.

Πριν από χιλιετίες ο Παροιμιστής διαπίστωσε ότι: «**Επειδή η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται ταχέως, διά τούτο η καρδιά των υιών των ανθρώπων είναι όλη έκδοτος εις το να πράττη το κακόν**» (Εκκλ. 8/η/12). Η αφροσύνη των ασεβών, τους τυφλώνει ώστε εκθέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους σήμερα αλλά και να γίνονται υπόδικοι στη δίκαιη καταδίκη Εκείνου που τόσο άστοχα συνεχίζουν να περιγελούν.

ΕΙΝΑΙ Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑ Ή ΟΧΙ;

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για την εκκλησιαστική εκπαίδευση, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. **Σωκράτης Κοσμίδης** διατύπωσε την άποψη πως δεν πρέπει να επιτρέπεται στους ιεράρχες να χαρακτηρίζουν την ομοφυλοφιλία ως αμαρτία. Πιο συγκεκριμένα δημοσιεύθηκε ότι ο κ. Κοσμίδης δήλωσε ότι:

«Η Εκκλησία μας θεωρεί ότι δικαιούται και νομιμοποιείται να παρεμβαίνει στις πολιτικές των κυβερνήσεων ως εκφραστής του Έθνους... δεν γνωρίζω με ποιο δικαίωμα ιεράρχης θεωρεί αμαρτία την ομοφυλοφιλία».

Ο κ. Βουλευτής θα έπρεπε να γνωρίζει –ως χριστιανός Ορθόδοξος που πι-

θανότατα είναι– πως το αν κάτι είναι παράνομο ανήκει στην αρμοδιότητα και ΕΥΘΥΝΗ της πολιτείας. (Η ελληνική πολιτεία έχει ήδη νομιμοποιήσει τα εγκλήματα της μοιχείας και των εκτρώσεων και εισπράττει φόρους από το αίσχος της πορνείας).

Αν όμως κάτι είναι αμαρτία ή όχι, αυτό δεν είναι αρμοδιότητα της πολιτείας και των οργάνων της αλλά του Θεού και των Αγίων Γραφών, και όσοι δεν το ξέρουν και δεν το σέβονται αυτό α-ναξίως φέρουν το όνομα του Χριστιανού.

Είναι βέβαια γεγονός, και τούτο όχι σπάνια, ότι και στο χώρο της ελλαδικής –όπως και σε άλλων εκκλησιών– βρήκαν τρόπο να μπουν και μάλιστα να αναρριχη-

θούν σε διάφορα αξιώματα άνθρωποι ανάξιοι για τούτο, αυτό όμως δεν δίνει το δικαίωμα σε κανέναν να αθώνει την αμαρτία – είτε βουλευτής είναι είτε ιεράρχης...

Είναι δικαίωμα του πολίτη να διαφοροποιείται και από την εκκλησία και από το χριστιανισμό γενικότερα. Ας γνωρίζει ωστόσο ότι, είτε αυτό αρέσει στον κ. Κοσμίδη είτε όχι, ο απόστολος Παύλος έχει ξεκάθαρα δηλώσει ότι «**οι άδικοι δεν θέλουνσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοίδοροι ούτε άρπαγες**» (Α' Κορ. 6/ς/9).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2005

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Όπως κάθε χρόνο έτσι κι εφέτος δημοσιεύουμε τον οικονομικό απολογισμό χρήσεως του 2005. Δοξάζουμε τον Θεό και ευχαριστούμε τους αγαπητούς φίλους της ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ που με τις αυτοπροαίρετες εισφορές τους έκαναν δυνατή τη συνέχιση της παρούσας διακονίας.

Έξοδα		Έσοδα	
ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	268,12	Από προαιρετικές εισφορές	2.978,00
ΧΑΡΤΙ + ΕΚΤΥΠΩΣΗ	1.519,49	Έξοδα όπως ο παρα- πλεύρως πίνακας	2.512,57
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	724,96		
ΣΥΝΟΛΟ	2.512,57	ΘΕΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ	465,43

[*] Σε όσους πρόσφεραν από 30 ευρώ και άνω η απόδειξη στάλθηκε ταχυδρομικά.

Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

Άλλες φορές είναι από άγνοια και άλλοτε από βιασύνη ή απροσεξία, που κάποια λάθη εισχωρούν σε κείμενα θρησκευτικά, τα οποία κάποτε αλλάζουν τη σημασία και το μήνυμα που είχε υπόψη του ο αρχικός συγγραφέας.

Από αυτό το ατύχημα δεν έχει γλιτώσει ούτε ο «Τ», παρά τις καλές προσπάθειες που καταβάλλουν οι αρμόδιοι συνεργάτες μας.

Κάποιες φορές αυτά τα λάθη αποκτούν χιουμοριστική χροιά, όπως π.χ. αυτό στη φωτογραφία μας, (από εφημερίδα της περιφέρειας), που βεβαιώνει... ότι τον ύμνο στον Δημιουργό προσφέρουν όχι οι ΑΓΓΕΛΟΙ αλλά **«Οι Άγγλοι»!!!**

Καλό είναι, λοιπόν, όσοι ασχολούμαστε με την παρουσίαση των αληθειών του Θεού, να είμαστε προσεκτικοί, τόσο στη γραπτή όσο και στην προφορική εκφορά τους.

Η ΠΛΑΣΗ ΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

— Οι Άγγλοι τον Ύμνον
οι ουρανοί τον Αστέρα
οι Μάγοι τα δώρα
οι Ποιμένες το θαύμα
η Γη το Σπήλαιον
η Έρημος την Φάτνην
ημείς δε Μητέρα Παρθένον.
Ο προ αιώνων Θεός, ελέησον ημάς.

(Από τον Εσπερινό των Χριστουγέννων)

Ιδιαίτερα στο τελευταίο σημείο, πρέπει να προσέχουν οι νεότεροι –που ατυχώς, διδάχθηκαν μόνο τη δημοτική– επειδή κατά την ανάγνωση των ιερών

κειμένων κάνουν αρκετά λάθη, μερικές φορές μάλιστα με πολύ κακόηχα αποτελέσματα. **Τ**

«Εξαγοραζόμενοι τον καιρόν»

Τράπεζα Χρόνου

Πρόκειται για μια εναλλακτική μορφή εθελοντισμού, που εύκολα θα μπορούσε να αξιοποιηθεί από Εκκλησίες και Διακονίες.

Η Αγία Γραφή αναφέρεται πολλές φορές στην αξία του χρόνου και την προσοχή που πρέπει να δίνουν οι άνθρωποι του Θεού σ' αυτό το δώρο που συνήθως το εκτιμούμε μόνο όταν το χάσουμε.

Ποιος δεν θυμάται, π.χ. το γνωστότατο χωρίο του Παύλου, «Προσέχετε λοιπόν πώς να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, **εξαγοραζόμενοι τον καιρόν**, διότι αι ημέραι είναι πονηραί» (Εφεσ. 5/ε/15-16).

Ενώ όμως οι πιστοί, ως επί τω πλείστον, αδιαφορούν για τον τρόπο που αξιοποιούν ή όχι το χρόνο τους, να που για μια ακόμη φορά οι άνθρωποι «του αιώνος τούτου» έρχονται ν' αποδειχθούν «σοφότεροι των υιών της βασιλείας».

Πώς γίνεται αυτό; Με την ίδρυση Τραπεζών Χρόνου (Time Banks)! Ναι. Σωστά διαβάσατε. Τράπεζες Χρόνου, λοιπόν, είναι το νέο μέσο όπου οι άνθρωποι μπορούν πλέον να συνεργάζονται και να καταφέρνουν εκείνο που από μόνοι τους μάλλον είναι δύσκολο να επιτύχουν.

Σύμφωνα με πληροφορίες από τον Τύπο, το “νόμισμα” αυτής της νέας Τράπεζας είναι ο χρόνος. Οι Τράπεζες Χρόνου δεν έχουν γκισέ, φρουρούς και χρηματοκιβώτια. Δεν εξαργυρώνουν επιταγές ούτε χορηγούν δάνεια, ενώ το νόμισμα που αναγνωρίζουν υποδιαιρείται μεν σε “λεπτά”, αλλά δεν κόβεται σε χαρτονομίσματα ή κέρματα. Είναι ένα πρωτοποριακό σύστημα ανταλλαγής υπηρεσιών, που μετράει ήδη σχεδόν μία εικοσαετία ζωής στο εξωτερικό και πρόσφατα έφθασε και στη χώρα μας.

Για όσους ενδιαφέρονται να ενημερωθούν για τη δράση Τράπεζας Ελεύθερου Χρόνου μπορούν να απευθυνθούν στο Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης στο τηλέφωνο 2109700814 ή στο www.enow.gr.

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΩΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
Ν Α Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Φ Ε Ι
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN

ΤΕΥΧΟΣ 3-4 2006 • Νο 191
Κωδικός Υπ. Τύπου: 3360

Διεύθυνση: Τ.Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ
Address: P.O.Box 53100, GR-14210 ATHENS